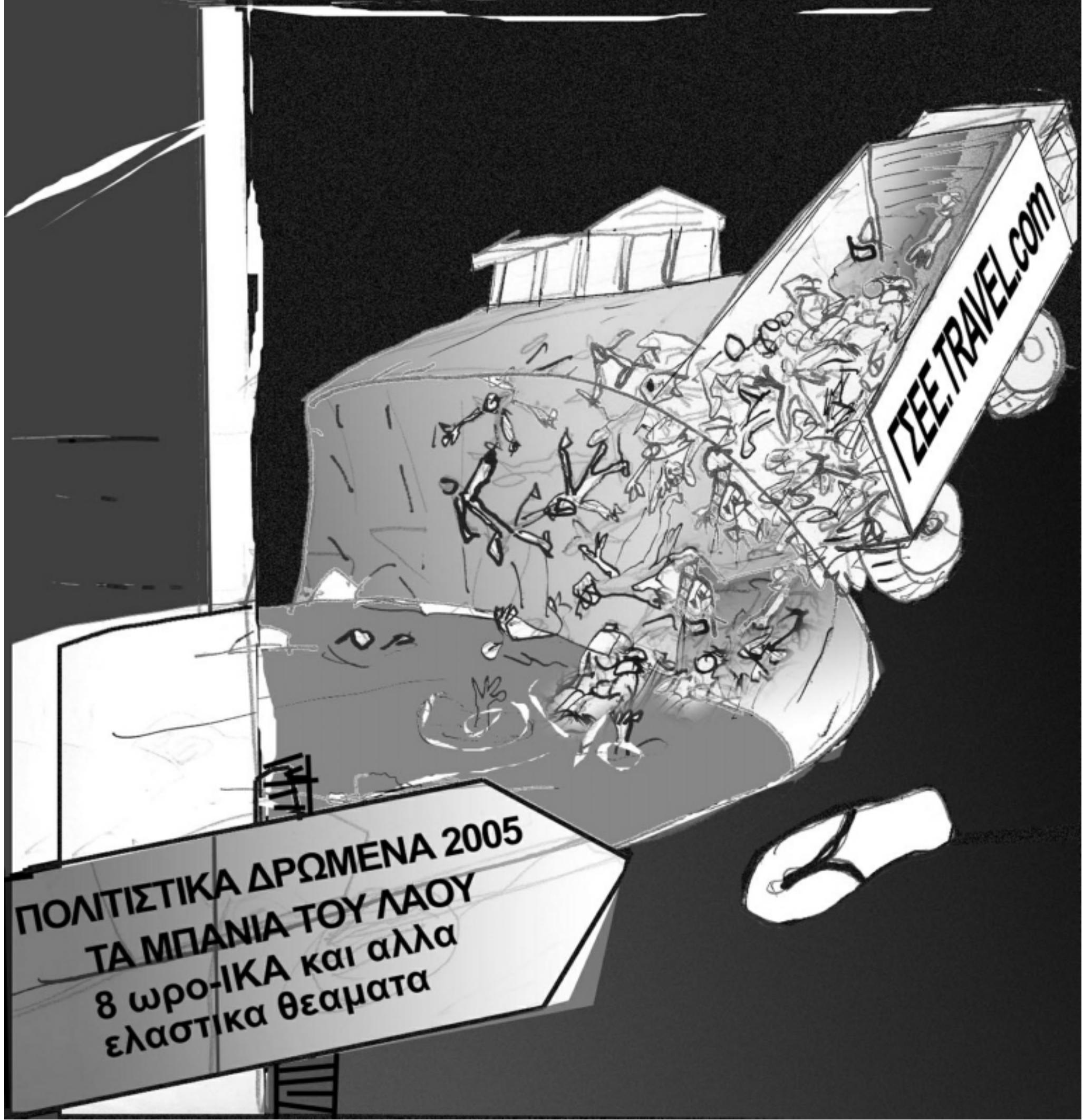

KONTAKA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Αρ. Φύλλου 385 - Σάββατο, 9 Ιούλιος 2005

0.80 ΕΥΡΩ

ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

9/7/1943: Αντιστασιακοί φοιτητές σκεπάζουν με μάύρα πέπλα όλα τα σιγάλματα του κέντρου της Θεσσαλονίκης (ακολουθούν επεισόδια και συλλήψεις) 9/7/1977: Πρώτο τουρνουά τένις Γουίμπλετον 9/7/1935: Γέννηση Μερσέντες Σόσα 9/7/1856: Γέννηση Νίκολα Τέσλα 9/7/1922: Ο Τζόνι Βαϊσμίλερ ("Ταρζάν") γίνεται ο πρώτος άνθρωπος στον κόσμο που κολυμπάει εκατό μέτρα σε λιγότερο από ένα λεπτό (58'6") 10/7/1985: Γάλλοι πράκτορες βυθίζουν το πλοίο "Rainbow Warrior" της Greenpeace 10/7/1931: Αεροπορική σύνδεση Αθήνας - Θεσσαλονίκης 10/7/1911: Πρώτο φύλλο εφημερίδας "Μακεδονία" 10/7/1911: Γέννηση Στρατή Τσίρκα (Κάιρο) 10/7/1888: Γέννηση Τζόρτζιο ντε Κίρκο (Βολός) 10/7/1964: Η αγλώτισα σχεδιάστρια Μέρι Κουάντ παρουσιάζει την μίνι φούστα 10/7/1991: Ορκίζεται πρόεδρος της Ρωσίας ο Μπόρις Γέλτστον 10/7/1962: Εκτόξευση πρώτου τηλεπικονιωνιακού δορυφόρου 11/7/1980: Δολοφονία γιατρού Τσιρώνη 11/7/1937: Θάνατος George Gershwin 11/7/1971: Πρεμιέρα του "Jesus Christ Superstar" (Πίτσμπουργκ) 11/7/1988: Χτύπημα στο "City of Poros" 11/7/1832: Γέννηση Χαρίλαου Τρικούπη 11/7/1989: Θάνατος σερ Λόρενς Ολιβιέ 11/7/1921: Ανεξαρτητίσια Μογγολίας 12/7/100 π.Χ.: Γέννηση Ιουλίου Καίσαρα 12/7/1904: Γέννηση Πάμπλο Νερούντα 12/7/1836: Πρώτη θεατρική παράσταση στην Αθήνα 12/7/1964: Μεταρρυθμίσεις στην παιδεία-δωρεάν σχολικά βιβλία 12/7/1884: Γέννηση Αμερινέο Μοντιλιάνι 12/7/1962: Πρώτη συναυλία των Rolling Stones (Marquee Club-Λονδίνο) 13/7/1993: Δολοφονία Μαρά (Σαρλότ Κορντέ) 13/7/1901: Ερεύρεση ηλεκτρικής σκούπας 13/7/1925: Ο Θεόδωρος Πάγκαλος καταρρεγεί την ελεύθεροτυπία "λόγω κομμουνιστικού κινδύνου" 13/7/1953: Θάνατος Κώστα Ουράνη 13/7/1888: Γέννηση Φερνάντο Πεσσόα 13/7/1898: Ερεύρεση ραδιοφόρου (Γ. Μαρκόνι) 13/7/1922: Αρχίζει η τουρκική αντεπίθεση που θα οδηγήσει μεταξύ ένα μήνα στην μικρασιατική καταστροφή 13/7/1930: Πρώτος τελικός παγκοσμίου κυπελλού: Ουρουγουάη-Αργεντινή 4-2 (Μοντεβίδεο) 14/7/1789: Πτώση της Βαστιλλης-Γαλλική επανάσταση 14/7/1896: Γέννηση Buenaventura Durruti 14/7/1948: Απόπειρα δολοφονίας Παλμέρο Τολιάτι 14/7/1881: Δολοφονία Billy the Kid 14/7/1978: Ο Allen Ginsberg ολοκληρώνει την "Πλουτώνια ωδή". Την ίδια μέρα σταματάει τρένο με πυρηνικά απόβλητα έξω από τις εγκαταστάσεις της Rockwell Corporation στο Κολοράντο 14/7/1988: Εισβολή μελών της ΝΤ στο AT Βύρωνα 14/7/1992: Απόπειρα 17Ν κατά του Ιωάννη Παλαιοκραστά 14/7/1904: Θάνατος Αντον Τσέχοφ 14/7/1918: Γέννηση Ινγκμαρ Μπέργκμαν 15/7/1965: Παραίτηση Γεώργιου Παπανδρέου-Ιουλιανά 15/7/1974: Ελληνικό πραξικόπειρα στην Κύπρο 15/7/1945: Γέννηση Νότη Μαυρουδή 15/7/1606: Γέννηση Ρέμπραντ 15/7/1956: Γέννηση Ian Curtis (Joy Division).

● Μαζεύτηκαν και πάλι οι χορτάτοι και οργάνωσαν συναυλίες για τους νησιτούς ●●● Λαμπεροί αστέρες της «σόου μπιζ» έκαναν εκκλήσεις στους ισχυρούς του πλανήτη να διαγράψουν το χρέος της Αφρικής ●●● Μετά τη δακρύβρεχτη έκκληση, μπήκαν στις αστραφτερές λιμουζίνες και πήγαν για ξεκουραση δίπλα στις πισίνες ●●● Κουράζει πολύ ο αγώνας κατά της φτώχειας ●●● Ειδικά όταν είσαι ζάμπλουτος ●●● Δεν θα επαναλάβουμε το βιβλικό «ουάι υμίν γραμματείς και φαρισαίοι υποκριταί» ●●● Θα υπενθυμίσουμε απλώς ότι η εξαφάνιση της φτώχειας προϋποδέτει την εξαφάνιση των πλουσίων ●●● Και των αστέρων της «σόου μπιζ», βεβαίως ●●● Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να είναι ειλικρινείς οι αστέρες που τραγουδούν κατά της φτώχειας ●●● Διότι δεν μας έχουν δώσει την εντύπωση αφελών ●●● Είναι από τα πιο χρήσιμα στηρίγματα του συστήματος ●●● Γι' αυτό και ουδείς εκ των ισχυρών ενοχλείται από

τη δράση τους ●●● Γι' αυτό ο Κόφι Ανάν, αυτό το σκυλάκι πολυτελείας των ιμπεριαλιστών, τους συγχαίρει δημόσια ●●● Ενώ αν ο καλλιτέχνης έλεγε «φτωχοί, πάρτε τα όπλα και διεκδικήστε το δίκιο σας», όχι γήπεδο δεν θα 'βρισκε να τραγουδήσει, αλλά ούτε μικρόφωνο ●●● Το καλύτερο κοινωνικό κατευναστικό είναι αυτές οι χρυσοπληρωμένες διασημότητες ●●● Κατά τα άλλα, ο μίστερ Γκαργκάνας μας δουλεύει χοντρά ●●● Δε μίλησα για γενική αύξηση των ορίων ηλικίας, λέει ●●● Άλλα για εκεί-

να που είναι κάτω από τα 65 ●●● Δηλαδή, γυναίκες και βαριά-ανδυγιενά ●●● Εμείς σας το είχαμε πει, αλλά δεν μας ακούτε ●●● Κορυφή του παγόβουνου το ασφαλιστικό των τραπεζών, «ούρλιαζε» η «Κ» ●●● Ορίστε τώρα η επιβεβαίωση ●●● Θα γίνει τίποτα τώρα που τα πράγματα είναι καθαρά; ●●● Μπασα, τώρα έχουμε τα μπάνια του λαού ●●● Άλλα και μετά το μπανιάρισμα δεν βλέπουμε φως ●●● Αντε να βάλουμε όλοι ένα χεράκι, μπας και ξεκουνηδούν μερικοί ●●● Να φτιάξουμε μια

μαγιά, ρε παιδί μου, να ξεκινήσουμε από κάπου ●●● Να πούμε και μεις τον καλό μας λόγο για τους δυο δικαστές που πήραν την καδαρή αδωνική απόφαση στη δεύτερη δίκη του ΕΛΑ ●●● Θα λέγαμε τη γνωστή λαϊκή ρίστη, ότι απέδειξαν πως έχουν αρ...α, αλλά η μία είναι κυρία και δα ξεπέφταμε στο σεξισμό ●●● Για κάποιους άλλους, βέβαια, δεν υπάρχει καλός λόγος ●●● Ειδικά για εκείνους που δεν έκαναν τίποτα για να χτυπηθεί η συλλογική ευδύνη ●●● Και μας έλεγαν ότι αυτή η δίκη γίνεται για άλλο λόγο ●●● Λίγη αυτοκριτική δεν θα έβλαπτε, αλλά εδώ δεν έχουμε να κάνουμε με πολιτικό λάθος για να περιμένουμε αυτοκριτική ●●● Με παραγοντίστικη, πολιτικάντικη ξετιπωσιά έχουμε να κάνουμε ●●● Γι' αυτό και δεν περιμένουμε τίποτ' άλλο εκτός από μικρότητα, ψιδύρους και πολιτική κατινιά ●●● Ομως, το καραβάνι πρέπει να τραβήξει μπροστά, αφήνοντας τα σκυλιά ν' αλυχτάνε... ●

◆ Παρασκευή απόγευμα το «Ξεπρές Πήγασος» μένει από μηχανές ανοιχτά του Σουνίου. Η βλάβη αποκαθίσταται εν πλω από το πλήρωμα (σύμφωνα με ανακοίνωση του YEN) και το πλοίο καταπλέει στον Πειραιά. Εκεί ελέγχεται από επιθεωρητές του Κλάδου Επιθεωρητης Εμπορικών Πλοίων και επιτρέπεται η συνέχιση των πλόων του (πάντα σύμφωνα με την ανακοίνωση του YEN). Κυριακή απόγευμα το πλοίο, ενώ κατέπλεε στο Καρλόβασι της Σάμου, ξαναέμεινε από τη δεξιά κύρια μηχανή του. Οι επιβάτες αποβιβάστηκαν όρον-άρον και επιβιβάστηκαν σε άλλο πλοίο, ενώ το «Πήγασος» απέτηλε για την επιθεωρητή της αποσιώπησης λόγου εξαίρεσης, το οποίο είναι το μόνο που παραδέχτηκε! Δέχτηκε, δηλαδή, ότι έπρεπε να ζητήσει την εξαίρεση της από τη στιγμή που συνήψε σχέση με δικηγόρο της υπόθεσης την οποία χειριζόταν. Μη σας ξενίζει, όμως, η αθώωση για το τελευταίο αδικήμα. Εδώ λειτούργησαν τα συντεχνιακά ανακλαστικά

που βρίσκεται σε εξέλιξη. Εκπροσωπούνται νόμιμα από τους συνηγόρους τους.

◆ Η περιβόλτη (πλέον) K. Μπουρμπουλιά κρίθηκε από το Τριμελές Εφετείο Πλημμελημάτων ένοχη για το αδικήμα της δωροληψίας, το οποίο αρνήθηκε, και αθώα για το αδικήμα της αποσιώπησης λόγου εξαίρεσης, το οποίο είναι το μόνο που παραδέχτηκε! Δέχτηκε, δηλαδή, ότι έπρεπε να ζητήσει την εξαίρεση της από τη στιγμή που συνήψε σχέση με δικηγόρο της υπόθεσης την οποία χειριζόταν. Μη σας ξενίζει, όμως, η αθώωση για το τελευταίο αδικήμα. Εδώ λειτούργησαν τα συντεχνιακά ανακλαστικά

των δικαστών. Γιατί είναι πολλοί απ' αυτούς που έχουν λόγους εξαίρεσης από υποθέσεις αλλά δεν αυτοεξαιρούνται. Ο νοών νοείτω.

◆ Η «Αυριανή της Κυριακής» (3.7.05) θυμήθηκε το σκάνδαλο με τα μουσχιασμένα γιαούρτια της ΦΑΓΕ και του αφιέρωσε δυο ολόκληρες σελίδες. Και τί περιλόμβωνε το δημοσίευμα; Λέξη προς λέξη τη σχετική έρευνα της «Κόντρας», που δημοσιεύτηκε πριν τρεις μήνες! Μωρέ λέξη προς λέξη. Ο συντάκτης δεν μπήκε στον κόπο να αφαιρέσει ούτε τις αναφορές σε καπιταλισμό, καπιταλιστικές επιχειρήσεις και στο κυνηγητό του ανώτατου κέρδους!

Φυσικά, την πηγή από

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ξη αντιγραφή από τη φυλλάδια του Κουρή.
◆ Δεν έχει καμιά σημασία αν ο Σαλί Μπερίσα θα είναι ο νέος πρωθυπουργός της Αλβανίας ή αν θα χάσει στο νήμα από τον Φατός Νάνο. Σημασία έχει πως κάνει μια εντυπωσιακή επιστροφή του 1997 στον αλβανικό νότο, που τον εκδίωξε κακήν κακώς από την εξουσία. Οι «σοσιαλιστές» του Νάνο το κατάφεραν κι αυτό με την αντιλαϊκή πολιτική τους. Να ξαναφέρουν τον Μπερίσα σαν σωτήρα. Ο κόσμος που έκανε την εξέγερση του 1997 πήρε των οματίων του και έφυγε στη μετανάστευση και φυσικά δεν μπήκε στον κόπο να πάρει να ψηφίσει. Η φτώχεια και η διαφθορά των «σοσιαλιστών» φούσκωσαν τα πανιά του μπερισικού σκάφους.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Η μεγάλη πρόκληση, όπως και στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες, είναι πως θα θωρακίσουμε και θα κατοχυρώσουμε τα ασφαλιστικά δικαιώματα των μεθεπομένων γενεών.

Πλάνος Πλαναγιωτόπουλος

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Τα φώτα χαμήλωσαν, οι κιθάρες μπήκαν στις θήκες τους, οι λαμπτεροί σταρ ξαναγύρισαν στις βίλες τους, τ

■ Τι θέλει να πει ο ποιητής:

«Νομίζουμε ότι είναι πάρα πολύ σημαντικό να υπάρχει η αναγκαία χρηματοδότηση προς μια τέτοια μονάδα. Με βάση το νόμο, δεν μπορεί το ΙΚΑ να δίνει σε ιδιωτικά θεραπευτήρια νοσήλια μέχρι 150 ευρώ και σε ένα δημόσιο θεραπευτήριο, όπως το ΕΙΑΑ που στηρίζεται στον ηρωισμό των εργαζομένων, να δίνει μόνο 45 ευρώ».

Λόγια του προέδρου του ΣΥΝ Αλ. Αλαβάνου κατά την επίσκεψή του στις εγκαταστάσεις του Εθνικού Ιδρύματος Αποκατάστασης Αναπτήρων. Τί ακριβώς θέλει να πει ο ποιητής; Οτι η κακοδαιμονία του ΕΙΑΑ οφείλεται στο ότι το ΙΚΑ και τα άλλα ασφαλιστικά ταμεία πληρώνουν χαμηλά νοσήλια; Και επομένως, το πρόβλημα χρηματοδότησης θα λυθεί όταν αυξηθούν τα νοσήλια των ασφαλιστικών ταμείων;

Πολύ... αριστερή αυτή η προσέγγιση. Αντί να απαιτήσει την κατάργηση της ιδιωτικής υγείας και τη γενναία επιχορήγηση των δημόσιων θεραπευτήριων από τον κρατικό προϋπολογισμό, ο Αλαβάνος ζητάει να μετακυληθούν τα βάρη στις πλάτες του ΙΚΑ, δηλαδή των ασφαλισμένων.

■ Ο τζόγος τζόγος και το πούλημα πούλημα

Εγκρίθηκε από το ΔΣ της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς η παροχή αδείας για διάθεση υφιστάμενων μετοχών κυριότητας Ελληνικού Δημοσίου με δημόσια προσφορά, που αφορά την πώληση ενός ακόμη πακέτου (γύρω στο 15% του μετοχικού κεφαλαίου) μετοχών του ΟΠΑΠ. Με την πώληση και αυτού του πακέτου το κράτος θα μειώσει το ποσοστό του στον ΟΠΑΠ στο 33%. Θα χάσει, βέβαια, και τα μερίσματα που έπαιρνε κάθε χρόνο από τον κερδοφόρο αυτό οργανισμό, αλλά ποιος ασχολείται τώρα με τέτοιες λεπτομέρειες. Σημασία έχει να μπει ζεστό χρήμα στα άδεια κρατικά ταμεία, έστω και αν μακροπρόθεσμα αυτό λειτουργεί σε βάρος των σταθερών εσόδων.

Κατά τα άλλα, το κράτος θα διατηρήσει το μάνατζμεντ του ΟΠΑΠ και θα συνεχίσει να τροφοδοτεί την ελληνική κοινωνία με νέες μορφές τζόγου, καταστρέφοντας κόροι και κοισμάκη. Άλλωστε, η ανακοίνωση για τη συμμετοχή των ελληνικών ομάδων στο «Στοίχημα» έγινε για να τζογαριστεί η μετοχή του ΟΠΑΠ στη Χρηματιστήριο.

■ Βασικός μέτοχος

Πλήρες ξεβράκωμα

Η κυβέρνηση σαν σκυλάκι υπακούει στην Κομισιόν

«Όπως εξήγησα ήδη κατά την προαναφερθείσα αλληλογραφία, κατέστη σαφές από την προεδροποιητική επιστολή και έτσι λεπτομερέστερα από την κοινοποιηθείσα αιτιολογημένη γνώμη, ότι και οι δύο εκτελεστικοί της ανωτέρω συνταγματικής διάταξης νόμοι, ήτοι ο προϊσχύσας 3021/2002 και ο 3310/2005, είναι, κατά την άποψη της Επιτροπής, αντίθετοι τόσο με το παράγωγο κοινοτικό δίκαιο όσο και στο πρωτογενές κοινοτικό δίκαιο. Επομένως, η αναστολή του νόμου 3310/2005, η μη επαναφορά σε ισχύ του νόμου 3021/2002 και η μη εφαρμογή της σχετικής συνταγματικής διάταξης με οποιονδήποτε εκτελεστικό νόμο, διοικητική πράξη ή όποιο άλλο μέτρο, θεωρούνται από την Επιτροπή προ-απαιτούμενα ώστε να αναγνωρίσει ότι έχει γίνει το πρώτο βήμα προς συμμόρφωση με την αιτιολογημένη γνώμη. Πρόγραμμα, η Επιτροπή δεν μπορεί να ανεχθεί την εφαρμογή ουδεμιάς νομοθεσίας, παράγουσας έννομες συνέπειες επιζήμιες για τους οικονομικούς παράγοντες...

Ως εκ τούτου, θα ήθελα να με πληροφορήσετε σχετικά με το ισχύον νομικό πλαίσιο στην Ελλάδα αναφορικά με το εν λόγω ζήτημα το συντομότερο δυνατό και πάντως το αργότερο εντός 5 ημερών από την παραλαβή της παρούσης. Σε περίπτωση που ο νόμος 3021/2002 είναι πρόγραμματι εν ισχύ, η Επιτροπή επιφύλασσεται των δικαιωμάτων της να κινήσει τη διαδικασία επί παραβάσει σχετικά με αυτή τη νομοθεσία. Σας υπενθυμίζω ότι οιαδήποτε διαδικασία επί παραβάσει δύναται να έχει επιπτώσεις στη συγχρηματοδότηση έργων που προκρητίζονται στο πλαίσιο της σχετικής νομοθεσίας.

Ο κύριος που έγραψε τα παραπάνω, απευθυνόμενος στην ελληνική κυβέρνηση, δεν είναι ο πρόεδρος της Κομισιόν ή έστω κάποιος επιτρόπος. Είναι ο γενικός διευθυντής Εσωτερικής Αγοράς της Κομισιόν Αλεξάντερ Σάουμπτ. Ναι, αυτός που πριν μερικούς μήνες οι υπουργοί της κυβέρνησης Καραμανλή αποκαλούσαν «χαμηλόβαθμο υπάλληλο των Βρυξελλών» και φούσκωναν από αλαζονεία, διότι, όπως έλεγαν, κατατρόπωσαν τους νταβατζήδες και εφάρμοσαν το Σύνταγμα. Ο Σάουμπτ, βέβαια,

δεν είναι χαμηλόβαθμος. Είναι υψηλόβαθμο στελέχος που εκτελεί εντολές. Τις εκτελεί με υπηρεσιακή συνέπεια γιατί έτσι του έχουν πει να κάνει τα ακρεντικά του. Οσο για το ίταμό ύφος, ε, όταν έχεις τον άλλο στο καναβάτσο και ξέρεις ότι μπορείς να απαιτήσεις ό, τι θελεις, τέτοιο ύφος θα χρησιμοποιήσεις. Εδικά όταν έχεις και προσωπικούς λόγους, επειδή κάποια στιγμή σε ειρωνεύτηκαν και σε απαραίωσαν.

Το πρόβλημα, όμως, δεν είναι πρόβλημα Σάουμπτ-κυβέρνησης. Είναι πρόβλημα Κομισιόν-κυβέρνησης. Έχει ουσία, πέρα από το ύφος. Και σ' αυτή την ουσία αξίζει να σταθούμε.

Τί λέει ο κοινοτικός αξιωματούχος; Οτι και ο παλιός νόμος του ΠΑΣΟΚ για τον «βασικό μέτρο» αντίκειται στο κοινοτικό δίκαιο και πρέπει η ισχύς του να ανασταλεί. Πρέπει, πλέον, να το βουλώσουν και οι Πλασκοί με πρώτον τον ανοικονόμητο Βενιζέλο, ο οποίος εμπνεύστηκε και το νόμο και τη σχετική συνταγματική διάταξη.

Λέει ακόμα ο Σάουμπτ ότι το πρόβλημα βρίσκεται στο Σύνταγμα και πως η Κομισιόν θεωρεί ως προσποιητόμενα όχι μόνο την κατάργηση και των δύο νόμων, αλλά και τη μη εφαρμογή της σχετικής συνταγματικής διάταξης με νόμο, διοικητική πράξη ή οποιοδήποτε άλλο μέτρο. Πάρτε το Σύνταγμά σας και βάλτε το εκεί που έχετε είναι η ρητή διαταγή των Κομισάριων, μέσω του εκπροσώπου τους. Μπορείτε κάποια στιγμή να το καταργήσετε, αλλά μέχρι τότε θα το έχετε ανενεργό κι άμα σας αρέσει. Θα περίμενε κονείς, λοιπόν, να σηκωθεί ο άλλος ανοικονόμητος, ο Παυλόπουλος, αυτός που διαβεβαίωσε σε όλους τους τόνους πως υπερασπίζεται το Σύνταγμα, αυτός που μετά την πρώτη συμφωνία με την Κομισιόν δήλωνε πως δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα με το Σύνταγμα, και να τραβήξει μια έξαρχη σημασίαν παραίτηση, υπερασπιζόμενος την προσωπική του αξιοπρέπεια. Αυτός, όμως, προτίμησε να το βουλώσει και άφησε τον Ρουσόπουλο να λέει μαλακίες στο πρεσβυτήριο (ήταν και ανενημέρωτος μάλιστα) και να τον παίρνουν οι τέως συνάδελφοί του διμοσιογράφοι στο ψηφίσιο κλίμα της περιόδου. Θέλει, όμως, και να

δεν σου κακοφαρίνεται.

Η απειλή του Σάουμπτ ήταν σαφής: πρέπει να μου απαντήσετε το αργότερο μέσα σε πέντε μέρες, ολιγιώς ξεκινώμενες διαδικασία παραπομπής και μπορεί να σας μπλοκάρουμε και κονδύλια για συγχρηματοδοτούμενα έργα. Εσπευσε, λοιπόν, η κυβέρνηση, πριν εκπνεύσει η πενθήμερη προθεσμία, να απαντήσει διά των δημοσιογράφους ότι δεν έχει αποσταλεί στην Κομισιόν νομοσχέδιο αλλά κάποιες θέσεις! Ετσι που το πάει, σε λίγο θα τον φωνάζουν φευτο-Θόδωρο. Σημασία έχει ότι η Κομισιόν τους έστειλε πίσω και το νέο νομοσχέδιο που ετοίμασαν και απαιτεί να φτιαχτεί σύμφωνα με τις απαιτήσεις της. Και έτσι θα γράψει, διότι η κυβέρνηση Καραμανλή το μόνο που έχει να λέει είναι ότι «δεν πρόκειται να χαθεί ούτε ένα ευρώ».

Ο Καροφανλής, λοιπόν, αντί για μάγκας αποδεξήτηκε... δάγκως. Υποτίθεται ότι θα χτυπήσει ως σύγχρονος Ηρακλής τη λερναία ύδρα της «διαπλοκής», ότι θα τα έβαζε με τους «νταβατζήδες» και ότι θα αφαιρούσε από τους «φινιοκράτορες» την πολιτική δύναμη που είχαν συγκεντρώσει στα χέρια τους. Το μόνο που κατάφερε είναι να μοιάζει με τον Ηρακλή εκείνου του απίθανου αμερικανικού σύριαλ, με τον οποίο γελάνε ακόμα και τα παιδάκια. Εκείνο που κατάφερε ο Καρα-

μανλής είναι να καταργήσει ακόμα και τα μικρά γραφειοκρατικά εμπόδια που υπήρχαν. Σήμερα, οι «νταβατζήδες» παίρνουν μέρος στους διαγωνισμούς χωρίς να χρειάζεται να βγάζουν κανένα πιστοποιητικό διαφράγμα. Και σιγά-σιγά θα αποκαταστήσουν και πάλι την τάξη στα μετοχολόγια των εταιριών τους, αφού δεν θα χρειάζεται να επιστρατεύουν συγγενείς και αχυρανθρώπους για να παρακάμπτουν το νόμο για το «βασικό μέτοχο».

Αν αξίζει να σημειώσουμε κάπι είναι η κυνική φράση του Σάουμπτ: «Η Επιτροπή δεν μπορεί να ανεχθεί την εφαρμογή ουδεμιάς νομοθεσίας, παράγουσας έννομες συνέπειες επιζήμιες για τους οικονομικούς παράγοντες». Ο εστι μεθερμηνεύμενον: «Δεν μας νοίαζει τί προβλήματα αντιμετωπίζετε εσείς με κάποιους επιχειρηματίες. Εμάς μας νοίαζει μόνο να μην υπάρχει καμιά εξαίρεση, κανένα εμπόδιο, για κανένα επιχειρηματία. Οι θεσμοί της ΕΕ ενδιαφέρονται πρωτίστως για τους επιχειρηματίες και δευτερεύοντας για τους πολιτικούς. Στο κάτω-κάτω, οι πολιτικοί έρχονται και παρέχονται, ενώ οι επιχειρηματίες μενούν». Το Καροφανλής, λοιπόν, αντί για μάγκας

■ Λωρίδα της Γάζας

Φεύγουν οι Σιωνιστές, έρχονται οι «τρομοκράτες»!

Ενας μήνας έχει απομείνει Εγια να ξεκινήσει η ισραηλινή αποχώρηση από τη Λωρίδα της Γάζας και στους κόλπους της παλαιοστινιακής κοινωνίας διεξάγονται έντονες συζητήσεις για το κενό εξουσίας που θα προκύψει. Ο πρόεδρος της Παλαιοστινιακής Αρχής (Π.Α.) Μωχαμούντ Αμπάς πρότεινε στη Χαμάς να συμμετάσχει σε κυβέρνηση «εθνικής ενότητας», πράγμα που όπως ήταν φυσικό εξόργισε τους Σιωνιστές που κατηγόρησαν τον Αμπάς ότι δεν έχει τη δύναμη να διαλύσει τις «τρομοκρατικές» οργανώσεις που «δεν αποτελούν μέρος της λύσης αλλά μέρος του προβλήματος».

Ομως η Χαμάς δεν έπεσε στην παγίδα να δεχτεί αυτή την πρόταση – που θα την

οδηγούσε σε σταδιακή ενσωμάτωσή της στην Π.Α. – αλλά αντιπρότεινε τη σύσταση ενός «διοικητικού σώματος» από όλες τις παλαιοστινιακές οργανώσεις (και την Π.Α.) που θα αναλάβει καθήκοντα διοικητησης της Λωρίδας της Γάζας μετά την αποχώρηση των Σιωνιστών. Πρόταση που δε δέχεται η Παλαιοστινιακή Αρχή υποστηρίζοντας ότι έτσι θα δημιουργηθεί μια δεύτερη εξουσία στη Λωρίδα της Γάζας. Μια παράλληλη εξουσία, δηλαδή, που θα ελέγχεται από τις ριζοσπαστικές οργανώσεις της Ιντιφάντα κι όχι από την Π.Α.

Την ίδια στιγμή η κεντρική επιτροπή της Φωτάχ, που συνεδρίασε στο Αμάν της Ιορδανίας, πρότεινε τη διεξαγωγή των βουλευτικών εκλογών για

όχι αργότερα απ' τις 20 Γενάρη του επόμενου χρόνου, ελπίζοντας ότι μέχρι τότε θα μπορέσουν να βρουν μια συμβιβαστική φόρμουλα με τη Χα-

μάς αναφορικά με το ζήτημα της εξουσίας στη Λωρίδα της Γάζας. Μπορεί το πρόβλημα του κενού εξουσίας που θα δημιουργηθεί μετά την απο-

χώρηση των Σιωνιστών απ' τη Λωρίδα της Γάζας να μην έχει λυθεί, οι Σιωνιστές όμως είναι αποφασισμένοι να αποχωρήσουν. Συμφώνησαν μάλιστα με την Π.Α. να δημιουργηθεί υπόγειος (!) αυτοκινητόδρομος 50 χιλιομέτρων περίπου, που θα συνδέει τη Γάζα με τη Δυτική Οχθή. Ενα έργο που σύμφωνα με την Παγκόσμια Τράπεζα θα κοστίσει γύρω στα 175 εκατ. δολάρια και θα χρειαστεί τρία χρόνια για να ολοκληρωθεί. Ταυτόχρονα, οι Σιωνιστές εποιάζονται να αναπτύξουν δύναμη 43.000 ανδρών για την ασφάλεια της επιχείρησης «αποδέσμευσης».

Εντωμεταξύ, συνεχίζονται οι σποραδικές επιθέσεις των παλαιοστινιακών οργανώσεων σε εβραϊκούς εποικισμούς και

στρατιωτικά περίπολα. Τη Δευτέρα οι Ταξιαρχίες «Αλ-Κουντζ» (ένοπλο τμήμα της Τζιχάντ) εκτόξευσαν αυτοσχέδιες ρουκέτες σε δύο εβραϊκούς εποικισμούς της βόρειας Λωρίδας της Γάζας, ενώ το βράδυ της ίδιας μέρας Παλαιοστινιοί μαχητές έστησαν ενέδρα σε ισραηλινό στρατιωτικό περιπόλο ανατινάζοντας βόμβα σε δρόμο. Ακολούθως δηλαδή μια τακτική που κατά κόρον εφαρμόζει η ιρακινή αντίσταση. Αυτή η επίθεση σε συνδυασμό με την βελτίωση των ρουκετών που εκτοξεύονται σε εβραϊκούς εποικισμούς την έντονη ανησυχία ισραηλινών στρατιωτικών που έπεισαν να δηλώσουν ότι θα πρέπει να τις σταματήσουν πριν αποτελέσουν κίνδυνο για την εσωτερική ασφάλεια του Ισραήλ.

■ Αφγανιστάν

Πλήρωσαν οι άμαχοι

Τουλάχιστον 17 άμαχοι Αφγανοί, μεταξύ των οποίων γυναίκες και παιδιά, πλήρωσαν τελικά με τη ζωή τους το θάνατο 18 αμερικάνων στρατιωτών των Ειδικών Δυνάμεων από τα πυρά των Ταλιμπάν σε ορεινή περιοχή της επαρχίας Κουνάρ. Οι 17 άμαχοι έχασαν τη ζωή τους κατά το βομβαρδισμό του χωριού τους από αμερικάνικα αεροπλάνα λίγες μέρες μετά την κατάρριψη στην ίδια περιοχή του αμερικανικού ελικοπτέρου Σινούκ, που βοηθούσε στις έρευνες για τον εντοπισμό μιας αγνοούμενης τετραμελούς ομάδας αμερικάνων στρατιωτών των Ειδικών Δυνάμεων. Οπως είναι γνωστό, το 16μελές πλήρωμα του Σινούκ και 2 μελη της αγνοούμενης ομάδας είναι νεκρά, το τρίτο μέλος διασώθηκε και το τέταρτο αναζητείται αικόμη, ενώ οι Ταλιμπάν ανακοίνωσαν ότι βρίσκεται αιχμάλωτος στα χέρια τους.

Το 2005 θα είναι η πιο πολύνεκρη χρονιά για τον αμερικανικό στρατό στο Αφγανιστάν, που ανέρχεται σήμερα στις 18.000. Στους έξι πρώτους μήνες, τουλάχιστον 54 αμερικάνοι στρατιώτες έχασαν τη ζωή τους, ενώ την περασμένη χρονιά ο συνολικός αριθμός των νεκρών Αμερικάνων είχε φτάσει στους 52. Πολλοί από τους πρόσφατους θανάτους έχουν προκληθεί από εξελιγμένους αυτοσχέδιους εκρηκτικούς μηχανισμούς και από βόμβες τοποθετημένες στο οδόστρωμα, που είναι, ως γνωστό, τα πιο «δημοφιλή» όπλα των ανταρτών στο Ιράκ. Από τέτοιες βόμβες σκοτώθηκαν 6 αμερικάνοι στρατιώτες μόνο μέσα στον περασμένο Ιούνιο.

Πολλοπλάσιοι είναι οι νεκροί του αφγανικού κυβερνητικού στρατού. Περισσότεροι από 450 αφγανοί στρατιώτες έχουν σκοτωθεί από τον περασμένο Μάρτη που αναζωπυρώθηκαν οι συγκρούσεις με τους Ταλιμπάν και τους συμμάχους τους.

Η κατάσταση που διαμορφώνεται σήμερα στο Αφγανιστάν αποδίδεται με λίγες λέξεις από την «Ουάγκη του Ποστ» (6/7/05): «Γενικά, ο κίνδυνος μεγαλώνει και το Αφγανιστάν αρχίζει να μοιάζει όλο και περισσότερο με το Ιράκ, με μια εξέγερση που εδραιώνεται, προκαλεί σοβαρά προβλήματα στην ανασυγκρότηση και γίνεται μαγνήτης για τους ισλαμιστές μαχητές».

■ Κολομβία

Ισχυρό πλήγμα από το αντάρτικο

Τις μεγαλύτερες απώλειες μέσα σε μια μέρα είχε ο κυβερνητικός στρατός από τότε που εκλέχτηκε πρόεδρος ο Αλβάρο Ουρίμπε, ο στενότερος σύμμαχος του Λευκού Οίκου στη Λατινική Αμερική, πριν από τρία χρόνια. Το περασμένο Σάββατο, 25 Ιουνίου, σκοτώθηκαν τουλάχιστον 25 στρατιώτες σε δύο επιθέσεις. 19 απ' αυτούς σκοτώθηκαν σε σφρόδρη μάχη που έσπασε όταν, κατά τη διάρκεια επιχείρησης εναντίον πετρελαϊκών εγκαταστάσεων, δύναμη 300 περίπου ανταρτών επιτέθηκε σε αυτοκινητοπομπή του στρατού κοντά στην πόλη Πουέρτο Ασίς στη νοτιοδυτική πετρελαιοπαραγωγή επαρχία Πουτουμάργιο. Οι υπόλοιποι 6 σκοτώθηκαν όταν ο κυβερνητικός στρατός επιτέθηκε για να καταλαβαίνουμε γιατί ο στρατός δεν κατάφερε να εμποδίσει μια τόσο προφανή επίθεση, παρόλο που οι άνθρωποι σ' όλη την περιοχή γνώριζαν ότι οι αντάρτες ενίσχυαν τις δυνάμεις τους και κυκλοφορούσαν ελεύθερα στα χωριά» (Ασσούτεντ Πρες, 27/6).

Και δεν είναι μόνο οι δηλώσεις του δημάρχου που διαφέύδουν τον Αλβάρο Ουρίμπε. Ο ίδιος ουσιαστικά παραδέχεται την αποτυχία της πολιτικής του όταν δηλώνει ότι «είναι ένα πλήγμα για μας (σ.σ. οι τελευταίες σοβαρές απώλειες), ένα πολύ, πολύ ισχυρό πλήγμα, που σημαίνει ότι πρέπει να εξετάσουμε πώς θα αλλάξουμε την πολιτική μας».

Αλλωστε, δεν είναι μόνο οι τελευταίες επιθέσεις που έχουν κάνει σκόνη τους κυβερνητικούς ισχυρισμούς ότι το αντάρτικο «έχει γονατίσει». Μέσα σ' αυτή τη χρονιά έχουν γίνει μερικές από τις πιο τολμηρές επιθέσεις από το Φλεβάρη του 2002 που κατέρρευσαν οι συνομιλίες κυβέρνησης και ανταρτών, με αποτέλεσμα το θάνατο τουλάχιστον 130 κυβερνητικών στρατιωτών στο πρώτο

εξάμηνο του 2005. Σύμφωνα με τον ανταποκριτή της βρετανικής εφημερίδας «Guardian» (27/6), «η μεγαλύτερη στρατιωτική επιχείρηση που έγινε μέχρι τώρα εναντίον των ανταρτών φαίνεται να έχει ελόχιστο αποτέλεσμα. Στα πλαίσια της «Πάτριοτ Πλαν» χιλιάδες στρατιώτες μετακινήθηκαν στη νότια Κολομβία σε μια προσπάθεια να μεταφέρουν τον πόλεμο στο παραδοσιακό προπύργιο των FARC. Ενας από τους στόχους του στρατού είχε επιτωθεί ότι ήταν να συλλάβει ή να σκοτώσει μέλη της κεντρικής διοίκησης των FARC. Κανένα ηγετικό στέλεχος δεν έχει συλληφθεί. Σε ανακοινώσεις της, η ηγεσία των FARC έχει χαρακτηρίσει την επιχείρηση ως πλήρη αποτυχία».

Οι εξελίξιες αυτές αποτελούν σοβαρό πλήγμα στο κύρος και στην αξιοπιστία του Αλβάρο Ουρίμπε, ο οποίος είχε θέσει ως κεντρικό στόχο της προεδρίας του τη συντριβή του αντάρτικου και

■ 14.000 απολύτες στη Sanyo

Σε περικοπή 14.000 θέσεων εργασίας (το 15% του εργατικού δυναμικού) μέσα σε τρία χρόνια ανακοίνωσε ότι θα προχωρήσει η γιαπωνέζικη εταιρία ηλεκτρονικών Sanyo. Παράλληλα, θα κλείσει το 20% των εργοστασίων της στην Ιαπωνία, στην οποία απασχολεί τα δύο τρίτα των εργαζόμενων. Στόχος της σαρωτικής ανασυγκρότησης που εποιάζει η Sanyo είναι η μείωση του κόστους παραγωγής, ο περιορισμός των χρεών της κατά 600 δις γιαν και η στροφή σε νέα προϊόντα. Φυσικά, δεν είναι μόνο η Sanyo που είδε τα κέρδη της να μειώνονται λόγω της πτώσης των πωλήσεων και των τιμών των κινητών τηλεφώνω

Η ουσία είναι...

Τη βρήκαμε τώρα την καινούργια καραμέλα: Θα γίνει αυτή ή την επόμενη τετραετία η συνολική αντιασφαλιστική ανατροπή; Τα κυβερνητικά στελέχη το παιζουν μια στο καρφί και μια στο πέταλο (ή, αν θέλετε, μια ζεστό μια κρύο). Τη μια βγαίνει ο Αλογοσκούφης και λέει ότι όλα πρέπει να τελειώσουν πριν τις επόμενες εκλογές, για να μην επιβαρυνθεί η προεκλογική αντιπαράθεση με πολεμικές περί το Ασφαλιστικό (!), την άλλη τα μαζεύει και λέει, ξέρετε, δεν εννοούσα ότι έτσι θα νίνει αλλά ότι καλό θα ήταν να νίνει έτσι.

Ακόμα και αν δεν γίνεται οργανωμένα και με σχέδιο, αλλά απλά τους προκύπτει έτσι, όλος αυτός ο θόρυβος, οι δηλώσεις και αντιδηλώσεις, η φιλολογία και τα δημοσιεύματα στον Τύπο, έχουν το χαρακτήρα ενός ιδεολογικού πολέμου, με στόχο να σπείρει τον τρόμο και να προκαλέσει παράλυση σε εργαζόμενους και συνταξιούχους.

Ποιο είναι το βασικό πρόβλημα που ανακύπτει σήμερα σε σχέση με το Ασφαλιστικό; Οχι, βέβαια, το πότε θα επιχειρηθεί μια νέα γενική επίθεση και ποια ακριβώς χαρακτηριστικά θα έχει. Γιατί, αν πούμε ότι αυτό είναι το βασικό πρόβλημα, σημαίνει ότι ξεχνάμε πως οι μεγάλες ανατροπές έχουν ήδη γίνει με τους αντιασφαλιστικούς νόμους του 1990 και του 1992 και πρακτικά το μόνο που κάνουμε είναι να διασπούμε την εργατική τάξη. Για ποιο λόγο να μπει σε οποιονδήποτε αγώνα μια νέα εργάτρια που έπιασε δουλειά π.χ. το 1995, όταν αυτή θα συνταξιοδοτηθεί στα 65; Για ποιο λόγο να μπει ένας εργαζόμενος σε κλάδο που δεν ανήκει στα ΒΑΕ (Βαριά και Ανθυγειενά) και που έχει προσληφθεί μετά το 1992, όταν γι' αυτόν οι ανατροπές ήδη ισχύουν;

Η κυβέρνηση Καραμανλή θα συνεχίσει την τακτική των προκατόχων της. Την τακτική της σαλαμοποίησης του Ασφαλιστικού και της διάσπασης των εργαζόμενων. Τώρα χτύπησε τους τραπεζοϋπάλληλους. Θα ακολουθήσουν οι ασφαλισμένοι στα υπόλοιπα Ειδικά Ταμεία. Υστερα οι ασφαλισμένοι στα ΒΑΕ. Κατόπιν οι πρωτοασφαλισθέντες την περίοδο 1983-1992, που εξαιρέθηκαν από τις βασικές ρυθμίσεις του νόμου Σιούφα (ν. 2084/1992).

Το βασικό πρόβλημα, λοιπόν, είναι ότι από την εργατική πλευρά δεν υπάρχει στρατηγική, δεν υπάρχει πρόταση για το Ασφαλιστικό, δεν υπάρχει διεκδίκηση που να ενοποιεί το σύνολο των ασφαλισμένων και των συνταξιούχων. Και βέβαια, δεν μπορεί κανείς να ισχυριστεί στα σοβαρά ότι η συνδικαλιστική γραφειοκρατία θα διαμορφώσει μια τέτοια πλατφόρμα και θα την «παλέψει», όταν έχει αποδεχτεί την κατάσταση που έχει διαμορφωθεί και έχει συμφωνήσει ολόψυχα στο νόμο Ρέππα. Μια ενιαία πλατφόρμα ασφαλιστικών διεκδικήσεων πρέπει να διαμορφωθεί και να «δουλευτεί» από τα κάτω. Πρέπει να στηριχτεί σε μια ταξική ασφαλιστική φιλοσοφία και να διατυπώσει ενιαία αιτήματα για τα όρια πλικίας συνταξιοδότησης (γενική-καθολική μείωση), για τον τρόπο υπολογισμού των συντάξεων και τη σύνδεσή τους με τους μισθούς. Αν δεν υπάρξει συσπείρωση γύρω από μια τέτοια πλατφόρμα, τότε το παιχνίδι θα χάνεται σε κάθε επίθεση που θα επιχειρείται.

Είδανε τα... προσώπα σου και χέστηκαν οι μπάτσοι...

■ Τι κάνει νησού-νησού

Ας παραβλέψουμε, προς στιγμήν την οργή από την προκλητικότητα αυτού του Γκαργκάνα, του σοσιαλδημοκράτη νεοφιλελεύθερου, και ας μείνουμε στην ουσία των όσων είπε για το Ασφαλιστικό. Αρχικά, λοιπόν, έκανε λόγο για γενική αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης. Αυτό προφανώς δεν άρεσε στην κυβέρνηση (παραίτηταν απότομο) και του μήνυσε να τα μαζεψει. Γι' αυτό και ο Γκαργκάνας έστειλε «διευκρινιστική» δήλωση, στην οποία έλεγε ότι δεν μίλησε για γενική αύξηση των ορίων ηλικίας, αλλά για μείωση των πρώωρων συνταξιοδοτήσεων.

Ποιες είναι οι πρώωρες συνταξιοδοτήσεις; Πρώτα-πρώτα τα Βαριά και Ανδυγιεινά, που οι ασφαλισμένοι βγαίνουν στη σύνταξη 5 χρόνια πριν από τους άλλους. Ακολουθούν οι γυναίκες (πριν το νόμο Σιούφα), που επίσης βγαίνουν στη σύνταξη 5 χρόνια πριν τους άντρες. Τέλος, διάφορες κατηγορίες εργατών, όπως οι οικοδόμοι και οι εργάτες καθαριότητας, καθώς και κάποιες κατηγορίες στα Ειδικά Ταμεία. Ε, αν βάλουμε κάτω όλες αυτές τις περιπτώσεις, δα δούμε ότι αδροιστικά ξεπερνούν το μισό των εργαζόμενων. Πέντε χρόνια αύξηση είναι ό,τι πρέπει. Υστέρα, αφού δα έχει γίνει η εξίσωση, μπορούν σε μια επόμενη φάση να πάνε και σε μια γενική αύξηση των ορίων ηλικίας, π.χ. στα 67, που είναι ο στόχος τους.

■ Πολλαπλής χρησιμότητας

Σημειώθηκε και στις σπίλες του αστικού Τύπου, αλλά καλό είναι να σημειωθεί και εδώ. Η αδωρτική απόφαση στη δεύτερη δίκη για την υπόδεση ΕΛΑ έχει σημασία όχι μόνο για τους κατηγορούμενους στη συγκεκριμένη υπόδεση, αλλά και για τους κατηγορούμενους στην υπόδεση 17Ν. Πρώτο, έχει σημασία γενική. Διότι χτυπάει το αλάδητο του Διώπη, του Νασιάκου και του Σύρου, που μέχρι τώρα θεωρούνταν κάτι σαν το αλάδητο του πάπα από τα δικαστήρια. Σ' έστειλαν κατηγορούμενο αυτοί οι τρεις; Τότε θεωρείσαι α priori ένοχος και οφείλεις να αποδειξεῖς την αδωρότητά σου για καθεμιά από τις κατηγορίες που σου προσήψαν. Είναι η πρώτη φορά, λοιπόν, που αυτό έσπασε. Η πλειοψηφία του συγκεκριμένου δικαστηρίου εί-

πε όχι στη δικογραφία που κατασκεύασαν οι «τρομομάγειροι» της Αντιτρομοκρατικής.

Δεύτερο, έχει σημασία ειδική για τους περισσότερους από τους κατηγορούμενους, που καταδικάστηκαν με καταθέσεις συγκατηγορούμενων.

Τρίτο, στο σκέλος που απορρίπτει την αρχή της συλλογικής ευδύνης, αναφερόμενη στον Χρ. Τσιγαρίδα, έχει σημασία για την ηδική αυτουργία με την οποία καταδικάστηκε ο Αλ. Γιωτόπουλος για όλες τις πράξεις της 17Ν. Η λογική της ηδικής αυτουργίας και της ψυχικής συνδρομής, που εφαρμόστηκε στην πρώτη δίκη για τον ΕΛΑ, είναι ακοιβών τη διδιά.

Αυτή η απόφαση, λοιπόν, είναι πολλα-
πλής χρησιμότητας και πρέπει να
εξισουρθεί «δυνατά».

■ Ζητείται αυτοκριτική

Υπήρξαν μερικοί που υποστήριξαν την άποψη ότι η ανάληψη από τον Χρήστο Τσιγαρίδα της πολιτικής ευδύνης για τη συμμετοχή του στον ΕΛΑ επιβάρυνε τους συγκατηγορούμενούς του και στήριζε το κατηγορητήριο. Δεν αναφερόμαστε μόνο σε όσους/ες συμμετείχαν στη γνωστή συκοφαντική εκστρατεία κατά Τσιγαρίδα, αλλά και σε ανδρώπους που δεν είχαν τέτοια πρόθεση. Τί απέδειξε η δικαστική απόφαση της περασμένης Παρασκευής; Οτι αυτή η εκτίμηση ήταν εξ ολοκλήρου λάδος. Οι δικαστικές αποφάσεις στις πολιτικές δίκες είναι σύνθετες διαδικασίες και εξαρτώνται από παράγοντες που ξεπερνούν τη σάσισ των κα-

■ Ψιλό γαζί

«Δεν υπάρχει σχεδιασμός για νέες φορολογίες. Αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν θα γίνουν κάποιες προσαρμογές στο φορολογικό σύστημα, για να το κάνουμε καλύτερο».

Δήλωση Αλογοσκούφη την περαισμένη Δευτέρα. Δεν χρειάζεται, βέβαια, διαιτέρη προσπάθεια για να καταλάβει κανείς ότι έρχονται νέα χαράτσια. Εδώ και πολλά χρόνια οι κυβερνήσεις κάνουν το ίδιο δούλεμα. Δεν θα βάλουμε νέους φόρους διακηρύσσουν και αμέσως αυξάνουν τους υπάρχοντες. Όσο για τον Αλογοσκούφη, είναι αυτός που στα τέλη του περαισμένου Δεκέμβρη, όταν ψηφίζόταν ο κρατικός προϋπολογισμός, διαβεβαίωνε στη Βουλή ότι δεν θα υπάρξει αύξηση της φορολογικής επιβάρυνσης, για να 'ρθει λίγο αργότερα το χαστούκι με την αύξηση του ΦΠΑ

Το περίεργο δεν είναι που οι κυβερνήσεις μας ζουλεύουν ψιλό γαζί με τόσο χοντροκομμένο ρόπο. Το περίεργο είναι που το καταπίνουμε αι αυτό και όλα τα άλλα.

και η προσωπικότητά του, ο αλτρουϊσμός του και το κύρος των όσων έλεγε, βάρυνε ιδιαίτερα στη συνείδηση των συγκεκριμένων δικαστών. Το αποτέλεσμα ήταν μια απόφαση που όχι μόνο ήταν αδωρητική για όλους, αλλά διαχώριζε ρητά τον Τσιγαρίδα από τους Αγαπίου-Κανά-Αθανασάκη. Τί άλλη απόδειξη δέλουμε για το ότι η ανάληψη της πολιτικής ευδύνης στις πολιτικές δίκες δεν λειτουργεί σε βάρος εκείνων που υπερασπίζονται την αδωρητική τους, αλλά αν αξιοποιηθεί σωστά μπορεί να λειτουργήσει υπερασπιστικά γι' αυτούς;

■ Κλεισμό του ματιού

Ο αρχηγός των μπάτσων Αγγελάκος έβγαλε μια εγκύλιο προς τους υφισταμένους του, με την οποία τους καλεί να εφαρμόζουν σωστά τη διαδικασία περί προσαγωγών και εξακρίβωσης στοιχείων και να μην επιδεικνύουν μεροληπτική-ρατσιστική συμπεριφορά προς εκείνους που υποβάλλουν σε έλεγχο! Περίσσεψαν αμέσως τα επαινετικά σχόλια για τον αρχηγό που έσπευσε να βάλει φέρνει στον υπερβάλλοντα ζήλο των υφισταμένων του! Μόνο που το έργο το έχουμε ξαναδεί. Τέτοιες εγκύλιοι ισοδυναμούν με κλείσιμο του ματιού προς τους μπάτσους: Εντάξει, παιδιά, εγώ είμαι υποχρεωμένος να θγάλω μια τέτοια εγκύλιο, για να μη μου την πέφτουν διάφοροι ευαίσθητοι τύποι, αλλά εσείς ξέρετε πώς δα την αντιμετωπίσετε την εγκύλιο: «...λέμε και καμία μαλακία να περάσει η ώρα».

■ Και καπνός και φωτιά

Δεν μας ενδιαφέρει καθόλου αν στο δικαστικό σώμα ξεκαθαρίζονται και ανοιχτοί λογαριασμοί και αναδιατάσσονται τα κέντρα εξουσίας. Εμείς απολαμβάνουμε τις αποκαλύψεις, χωρίς να μασάμε το κουτόχορτο της «κάδαρσης». Λέγαμε, λοιπόν, για τον αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου και πρόεδρο της Ενωσης Δικαστών και Εισαγγελέων [εκλεγμένο με το ψηφοδέλτιο των Πασόκων, μην το ξεχνάμε] Αχιλλέα Ζήση, ότι δεν μπορεί να υπάρχει καπνός χωρίς φωτιά. Μετά τον καπνό, λοιπόν, βλέπουμε και τη φωτιά. Ο ανώτατος δικαστής είναι πλέον πειδαρχικά και ποινικά ελεγχόμενος. Σύμφωνα με τα στοιχεία που έχουν διοχετευδεί, έξι δικαστές έχουν καταδέσει επιβαρυντικά για τον Αχ. Ζήση στον αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Γ. Σανιδά, ενώ εργολάβος και εργάτες έχουν καταδέσει ότι ο επιχειρηματίας Κ. Αθραρίδης ήταν αυτός που πλήρωσε τα έξοδα για το εξοχικό του δικαστή στην Κρήτη. Η συνέχεια αναμένεται συναρπαστική.

■ Ξεδιάντροπος

Δυο περίοπτα σχόλια με υπογραφή Γιώργος Βότσης φιλοξενήθηκαν μέσα σε λίγες μέρες στη στήλη «Πολιτικά Παρασκήνια» της «Ελευθεροτυπίας». Και στο δυο ο Βότσης καμαρώνει για τη φιλοξενία που έτυχε από γνωστές εφοπλιστικές οικογένειες στην Απω Ανατολή και αναφέρεται στους αρχηγούς αυτών των οικογενειών με μεγάλη οικειότητα (αποκαλώντας τους «καπεταναίους»), ενώ δεν φείδεται επαίνων για τον Βαρδολομαίο, που επίσης υπήρξε φιλοξενούμενος των εφοπλιστικών οικογενειών. Και το «κλου» από το δεύτερο σχόλιο του Βότση: «Σπιγμές και εμπειρίες που εμπλουτίζουν τον προβληματισμό ως προς το μεγαλείο της ελληνικής ναυτιλίας, που δεν φαίνεται να το έχουμε επαρκώς συνειδητοποιήσει»!!!

Αν μπορούσαν να σηκωδούν οι αδικοχαμένοι ναυτικοί του «Δύστος», του «Άιρον Αντώνης» και δεκάδων άλλων σαπιοκάραβων, που τα «πνίξαν οι εφοπλιστές, αδιαφορώντας για τις ζωές των ναυτεργατών, δα κυνηγούσαν τον Βότση μέχρι να κλείσει τα μάτια του. Επειδή, όμως, οι Ερινύες υπάρχουν μόνο στη φαντασία των αρχαίων τραγικών, αυτός και άλλοι σαν και δαύτον, δα εξακολουθήσουν να γράφουν ανερυθρίστα τέτοιες ξεδιαντροπές, απολαμβάνοντας την πλούσια φιλοξενία των εφοπλιστών σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της Γης.

■ Δυο μέτρα και δύο σταθμά

Διαμαρτύρονται οι εργαζόμενοι στον «Φλαχ» που έχουν δυο μήνες απλήρωτοι και απεργούν και ζητούν τη συμπαράσταση του κόσμου. Δικαίως. Θα έπερε, όμως, όσοι εξ αυτών κάνουν δημοσιογραφική δουλειά, μπροστά ή πίσω από τα μικρόφωνα, να αναλογιστούν πόσες φορές «έθαψαν» εργαζόμενους άλλων κλάδων που βρέθηκαν στη δική τους δέση. Πόσες φορές δεν «έπνιξαν» ειδήσεις για απεργίες, πόσες φορές δεν κινδυνολόγησαν για κινητοποίησεις, πόσες φορές δεν λειτουργήσαν σαν παπαγαλάκια των κυβερνήσεων (ειδικά των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ). Ξέρουμε, υπάρχουν ανάμεσά τους αρκετοί που δεν τα γουστάρουν αυτά, σημασία όμως δεν έχει μόνο το γουστάρεις ή όχι αλλά και το τι κάνεις γι' αυτά που δεν γουστάρεις.

Αποφασισμένη να προχωρήσει εμφανίζεται η κυβέρνηση. Να προωθήσει και το νέο εργασιακό νομοσχέδιο μέσα στο κατακαλόκαιρο και την διεύρυνση του ωράριου των καταστημάτων και από Σεπτέμβρη να προχωρήσει σε νέα φοροεισπρακτικά μέτρα, αφού τα προηγούμενα δεν στάθηκαν ικανά να γεμίσουν τα κρατικά ταμεία, και πάγωμα μισθών και συντάξεων (στα πρότυπα του 0+0=14% του Μητσοτάκη) να επιβάλει για το 2006.

Και γιατί να μην το κάνει; Δύο παράγοντες θα μπορούσαν να ανασχέσουν τα κυβερνητικά σχέδια. Ο ένας είναι ένα ισχυρό κίνημα αντίστασης που θα συγκρουόταν στους δρόμους με την κυβερνητική πολιτική. Ο άλλος είναι το περιβόλτο πολιτικού κόστους, δηλαδή ο κίνδυνος πολύ γρήγορης φθοράς, που θα οδηγούσε σε συντριβή στις αυτοδιοικητικές εκλογές του επόμενου χρόνου και θα προδίκαζε εκλογική ήττα και στις επόμενες βουλευτικές εκλογές.

Ο πρώτος παράγοντας μέχρι στιγμής δεν έχει εμφανιστεί καθόλου. Οι αντι-

τις κυβερνήσεις και τα πολιτικά κόμματα. «Μα δυο χιλιάδες άνθρωποι που απαντούν σε κάποια ερωτήσεις θα καθορίζουν τις πολιτικές εξελίξεις», μας έλεγε μέσα στη βδομάδα συνομιλητής μας, πρόεδρος μεγάλης συνταξιούχης οργάνωσης. Το ερώτημα τίθεται λάθος. Δεν είναι οι υψηλοί που στα γκάλοπ που καθορίζουν τις πολιτικές εξελίξεις. Αυτοί που ψηφίζουν αποτελούν αντιπροσωπευτικό δείγμα ολόκληρης της κοινωνίας (φυσικά, απόκλιση υπάρχει, αυτή όμως δεν αίρει την αντιπροσωπευτικότητα. Οταν το παιχνίδι δεν παίζεται στους δρόμους, όταν στις τελευταίες εκλογές έχουν φανεί ιδιαίτερα ανθεκτικά τα ψηλά ποσοστά συμμετοχής, όταν το κοινοβούλευτικό παιχνίδι λειτουργεί ομαλά και ο ελληνικός καπιτολισμός μπορεί να επιστρέψει ότι επιτέλους έχει καταφέρει να εξεργωπαίσει τα πολιτικά ήθη, τότε τα γκάλοπ που αποτελούν τον καθηρέφτη των κοινωνικών και πολιτικών τάσεων.

Τί λένε, λοιπόν, τα γκάλοπ; Οτι η κυβέρνηση της ΝΔ έχει φθορά, όμως αυ-

τοι αστοί πολιτικοί αισθάνονται εξαιρετικά άνετα όταν το «πεζοδρόμιο» δεν τους πιέζει και δεν τους ανοιγκάζει να ενωματώνουν κάποια από τα αιτήματά του στα προγράμματά τους. Ακόμα και τα κόμματα της κοινωνικής δημαρχίας αισθάνονται πιο άνετα σε κατάσταση κοινωνικής άπνοιας, έστω και αν φαινομενικά υποστηρίζουν πως ενισχύονται εκλογικά όταν αναπτύσσονται κοινωνικοί αγώνες. Τα κόμματα αυτά επιδιώκουν τον έλεγχο των αγώνων, ώστε να μη ξεφεύγουν από τα όρια της αστικής νομιμότητας και να μην θέτουν σε κίνδυνο τη σταθερότητα του συστήματος. Γνωρίζουν, όμως, ότι αυτό δεν είναι και τόσο εύκολο. Συχνά η αγωνιστική δυναμική αναπτύσσεται ερήμην τους και σπάει τους χειρογαγικούς μηχανισμούς τους, οπότε βρίσκονται υπόλογα στο σύστημα. Γ' αυτό και προτιμούν την αγωνι-

Σκέψεις πάνω στην επικαιρότητα

δράσεις είναι χαμηλής έντασης και κυρίως ελεγχόμενες. Η σημερινή κυβέρνηση, όπως και οι προηγούμενες, έχει την πολιτική εμπειρία να αντιληφθεί ότι η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, ειδικά τα κορυφαία κλιμάκια της, δεν πρόκειται να προδώσουν τον θεσμικό τους ρόλο και να διοισθήσουν σε πεζοδρομιακή τακτική. Γ' αυτό και η κυβέρνηση ουδόλως προσπάθησε να δαιμονοποιήσει τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία στη διάρκεια της απεργίας των τραπεζών. Ακόμα και οι καταγγελές για κομματισμό ήταν ίπτες και ιδιαίτερα προσεκτικές, ενώ οι διώλοι επικοινωνίας δεν κόπηκαν ποτέ. Η κυβέρνηση έδειξε να κατανοεί πως οι τραπεζούπαλλοι «έπρεπε» να απεργήσουν. Εφόσον η απεργία δεν έπληγε την καρδιά της λειτουργίας του τραπεζικού συστήματος (μπλοκάρισμα μηχανογραφικών κέντρων) και δεν δημιουργούσε ευρύτερα κοινωνικά προβλήματα και ακρού είχε καταστεί σαφές ότι είχε ημερομηνία λήξης την ημερομηνία ψήφισης του νομοσχέδιου, η κυβέρνηση δεν είχε κανένα λόγο να αρχίσει να την «πυροβολεί», εφαρμόζοντας καταστατικές μεθόδους. Το ίδιο και οι τραπεζίτες που απέσχουν από κάθε νομική προσφυγή ενάντια στην απεργία. Μια ελεγχόμενη απεργία είναι ένα αναγκαίο κακό, πολύ προτιμότερο από μια κατασταση που δεν την ελέγχει.

Γιατί, λοιπόν, να ανησυχεί η κυβέρνηση μη τυχόν την πάρει η κάτω βόλτα εκλογικά, όταν τα γκάλοπ της σοσιαλδημοκρατίας στο νεοφιλελευθερισμό, έχει πάψει προ πολλού να πολιτεύεται ως κόμμα της κοινωνικής δημαρχίας. Πολιτεύεται ως ένα υπεύθυνο κόμμα εντυπωσιακή τροχιά από τα αριστερά της σοσιαλδημοκρατίας στο νεοφιλελευθερισμό, έχει πάψει προ πολλού να πολιτεύεται ως κόμμα της κοινωνικής δημαρ

■ **Απορρόφηση κονδυλίων ΕΠΑΑ-ΑΥ**

Ορατός ο κίνδυνος απώλειας σημαντικών κονδυλίων

Ο Ε. Μπασιάκος κάνει ρουσφετολογική πολιτική στη Θήβα

Μέχρι τις 31 Δεκεμβρη του 2005 πρέπει, σύμφωνα με την ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία για το Γ' ΚΠΣ, να έχουν απορροφηθεί 810 εκατομμύρια ευρώ Δημόσια Δαπάνη (ΔΔ), κοινοτική και εθνική. Από τη στιγμή που μέχρι τις 31 Μάρτιου του 2005 έχουν απορροφηθεί μόνο 610.583.275 ευρώ (βλέπε στον πίνακα 2 που φτιάχθηκε με τα στοιχεία που πήραμε από την Ειδική Γραμματεία του Επιχειρηματικού Προγράμματος Αγροτικής Ανάπτυξης και Ανασυγκρότησης της Υπαιθρου), ο στόχος της απορροφησης 200 εκατ. ευρώ μέσα σε 7 μήνες (στην ουσία σε 5 μήνες γιατί μέσα σ' αυτούς συμπεριλαμβάνονται ο Ιούλιος και ο Αύγουστος που είναι νεκροί από κάθε άποψη) είναι από δύσκολος ως ανέρικτος έβαλε τη σφραγίδα της. Υποχρέωσε δε τον πρόεδρο της επιτροπής να κάνει συχνές παρεμβάσεις για να αποφορτίσει το κλίμα και να διασκεδάσει τις άσχημες εντυπώσεις που είχαν δημιουργηθεί στους εκπροσώπους της Κομισιόν, που παρακολουθούσαν τις εργασίες της επιτροπής παρακολούθησης του ΕΠΑΑ-ΑΥ. Ο κίνδυνος να χαθούν σημαντικά κονδύλια δεν αφορά μόνο το 2005, αλλά και τα χρόνια 2006, 2007 και 2008.

Η ΔΔ των μέτρων 1.1, 2.1, 3.1, και του άξονα 7 (αφορά τα Ολοκληρωμένα Προγράμματα Ανάπτυξης Αγροτικού Χώρου -ΟΠΑΑΧ) αποτελεί το 75% της ΔΔ του ΕΠΑΑ-ΑΥ. Εποι, για να πιαστεί ο στόχος των 200 εκατ. ευρώ θα πρέπει τα μέτρα αυτά να απορροφήσουν 150 εκατ. ΔΔ. Όμως τα μέτρα αυτά, σύμφωνα με τα στοιχεία του πίνακα 2, στο τετράμηνο Φλεβάρης-Μάιος του 2005 απορροφήσουν 38 εκατ. ευρώ!! Τη μερίδα του λέοντος έχει το μέτρο 2.1 που απορροφήσει 25 εκατ. ευρώ. Το 2.1 έχει αποδέκτες τους καπιταλιστές που ασχολούνται με την εμπορία και μεταποίηση των αγροτικών προϊόντων. Γίνεται φανέρω διά την παραγράφηται στον πίνακα 2, είναι πολύ διαφορετική και δεν περιποιεί την σ' αυτόν. Θυμίζουμε ότι ο Ε. Μπασιάκος ανοβαθμίστηκε σε υπουργό Γεωργίας στις 23 Σεπτεμβρίου 2004. Ποια ήταν η απορροφητικότητα των μέτρων 1.1, 2.1, 3.1 την περίοδο Γενάρης 2004 - Μάρτιος 2005;

Το μέτρο 1.1, που αφορά τα σχέδια βελτίωσης των αγροτικών εκμετάλλευσεων, βασικά κτηνοτροφικών των πλούσιων αγροτών, απορροφήσει μόνο 2 εκατ. ευρώ σε διάστημα 16 μηνών. Του κάναμε τη χάρη να πιστώσουμε σ' αυτόν και την απορρόφηση που έγινε το διάστημα από 13 Γενάρη του 2004 μέχρι 9 Μαρτή που έγιναν οι εκλογές.

Το μέτρο 3.1, που αφορά την πρώτη εγκατάσταση των νέων πλούσιων αγροτών και που είναι μέτρο ρουσφετολογικού και όχι αναπτυξιακού χαρακτήρα καπιταλιστικού τύπου;

Στην έκτη συνεδρίαση της επιτροπής παρακολούθησης του ΕΠΑΑ-ΑΥ, που πραγματοποιήσεις της το Νοέμβρη του 2004, ήταν πολλοί οι υπηρεσιακοί παράγοντες, που δεν διαπνέονται μάλιστα από φιλοαγροτικά αισθήματα, που επισήμαναν τό-

σο το ανέρικτο του στόχου της απορρόφησης των 200 εκατ. ευρώ όσο και το ότι είναι λάθος να αναγορεύεται σε κεντρικό στόχο του ΕΠΑΑ-ΑΥ η απορρόφηση των κονδυλίων. Η συζήτηση στην επιτροπή ήταν πολύ βαριά και η συνεδρητοποίηση ότι ο στόχος της απορρόφησης είναι από δύσκολος ως ανέρικτος έβαλε τη σφραγίδα της. Υποχρέωσε δε τον πρόεδρο της επιτροπής να κάνει συχνές παρεμβάσεις για να αποφορτίσει το κλίμα και να διασκεδάσει τις άσχημες εντυπώσεις που είχαν δημιουργηθεί στους εκπροσώπους της Κομισιόν, που παρακολουθούσαν τις εργασίες της επιτροπής παρακολούθησης του ΕΠΑΑ-ΑΥ. Ο κίνδυνος να χαθούν σημαντικά κονδύλια δεν αφορά μόνο το 2005, αλλά και τα χρόνια 2006, 2007 και 2008.

Ο Ε. Μπασιάκος από την πλευρά του παρουσίασε μια πολύ διαφορετική εικόνα τόσο για την πορεία του ΕΠΑΑ-ΑΥ όσο και για την απορροφητικότητα των κονδυλίων, με στόχο να εμφανιστεί ως πετυχημένος διαχειριστής σε αντίθεση με τους προκατόχους του υπουργούς που είχαν βαλτώσει το ΕΠΑΑ-ΑΥ. Η τραγματικότητα, όπως αυτή καταγράφεται στον πίνακα 2, είναι πολύ διαφορετική και δεν περιποιεί την σ' αυτόν. Θυμίζουμε ότι ο Ε. Μπασιάκος ανοβαθμίστηκε σε υπουργό Γεωργίας στις 23 Σεπτεμβρίου 2004. Ποια ήταν η απορροφητικότητα των μέτρων 1.1, 2.1, 3.1 την περίοδο Γενάρης 2004 - Μάρτιος 2005;

Το μέτρο 1.1, που αφορά τα σχέδια βελτίωσης των αγροτικών εκμετάλλευσεων, βασικά κτηνοτροφικών των πλούσιων αγροτών, απορροφήσει μόνο 2 εκατ. ευρώ σε διάστημα 16 μηνών. Του κάναμε τη χάρη να πιστώσουμε σ' αυτόν και την απορρόφηση που έγινε το διάστημα από 13 Γενάρη του 2004 μέχρι 9 Μαρτή που έγιναν οι εκλογές.

Το μέτρο 3.1, που αφορά την πρώτη εγκατάσταση των νέων πλούσιων αγροτών και που είναι μέτρο ρουσφετολογικού και όχι αναπτυξιακού χαρακτήρα καπιταλιστικού τύπου;

ΠΙΝΑΚΑΣ 1 Δημόσια Δαπάνη των Μέτρων του ΕΠΑΑ-ΑΥ που είχαν σημαντική απορρόφηση				
ΜΕΤΡΑ	ΑΡΧΙΚΗ ΕΓΚΡΙΣΗ	ΠΡΩΤΗ ΜΕΤΑΒΟΛΗ	ΔΕΥΤΕΡΗ ΜΕΤΑΒΟΛΗ	ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΔΙΑΦΟΡΑ
1.1	349.399.520	369.399.520	409.399.520	+60.000.000
2.1	349.858.357	389.858.357	551.185.357	+201.327.000
3.1	226.628.894	226.628.894	285.628.894	+59.000.000
3.2	28.328.000	8.328.000	8.328.000	-20.000.000
4.2	22.662.890	22.662.890	15.000.000	-7.662.890
6.1	101.983.000	101.983.000	61.983.000	-40.000.000
6.2	141.643.000	141.643.000	181.643.000	+40.000.000
7	311.903.183	311.903.183	361.903.185	+50.000.000

ΠΙΝΑΚΑΣ 2 Απορρόφηση κονδυλίων των Μέτρων του ΕΠΑΑ-ΑΥ					
ΜΕΤΡΑ	13/10/2003	137172004	ΔΕΚ. 2004	ΓΕΝ. 2005	31/5/2005
1.1	187.850.363	187.859.452	189.530.678	189.970.988	191.837.192
2.1	17.497.899	33.765.279	113.107.348	118.730.197	143.453.020
3.1	109.431.709	118.543.726	140.325.520	140.328.726	143.453.020
6.1	4.261.936	5.826.200	10.571.910	12.098.958	13.060.005
6.2	5.110.378	5.140.460	11.131.425	15.341.938	15.353.010
7	2.407.652	2.598.105	18.126.681	22.383.852	30.299.894
ΣΥΝΟΛ	353.736.819	386.288.736	549.271.306	567.408.196	610.583.275

τμήμα ΤΕΙ στη Θήβα (που είναι η εκλογική του περιφέρεια) από γειτονική περιοχή και να στεγαστεί στην ανακαίνισμένη δομή του ΟΓΕΕΚΑ-ΔΗΜΗΤΡΑ. Μπορεί άραγε να αποκλείσει κανείς, ότι τον Ε. Μπασιάκο δεν θα τον μιμηθεί κανέποτε από την πολιτική ηγεσία του ΕΠΑΑ-ΑΥ, δεν χωράει αμφιβολία, ότι με τα σχέδια βελτίωσης που προτείνονται από τους πλούσιους αγρότες δεν εξασφαλίζεται η παραγωγή ανταγωνιστικών και ποιοτικών προϊόντων. Προσθέτε σ' αυτό το γεγονός ότι τα κονδύλια όλων εκείνων των μετρών, που αφορούν τα ζητήματα της ποιότητας και του ελέγχου των τροφίμων, από την πρώτη έγκριση ήταν μικρά και ότι πολλά απ' αυτά στη συνέχεια περικόπηκαν μέχρι εξαφανισμού (γιατί είχαν πλούσια μικρή απορροφητικότητα), και το πρόβλημα που αρχικά επισημάναμε γίνεται πιο οξύ.

Επανειλημένα αποδεικνύεται ότι με τις προϋποθέσεις που μπαίνουν για εντοχήθει ένας αγρότης σε κάποιο μέτρο του ΕΠΑΑ-ΑΥ αποκλείεται το 90% περίπου των αγροτών και ότι το μεγαλύτερο ποσοστό του ΕΠΑΑ-ΑΥ το καρπώνονται οι καπιταλιστές που ασχολούνται με την εμπορία και τη μεταποίηση των αγροτικών προϊόντων. Το τελευταίο αποτυπώνεται καθαρά στον πίνακα 1. Αρχικά, είχαν δοθεί στο μέτρο 2.1 349,8 εκατ. ευρώ, όσα και στο μέτρο 1

Ολική διαγραφή

Ο Τύπος για την απόφαση στη δεύτερη δίκη για τον ΕΛΑ

Εντυπωσιακά τα δημοσιεύματα του περασμένου Σαββάτου για την απόφαση στη δεύτερη δίκη για την υπόθεση ΕΛΑ. Κοινό χαρακτηριστικό τους το ότι δεν υπάρχει καμία, ούτε καν έμμεση, κριτική στη δικαιοστική απόφαση. Αντίθετα, σε εφημερίδες που πρωταγωνίστησαν στη δημοσιογραφία του κλίματος τρομούστερίας και που είχαν καρφώσει στον πάσαλο τα κεφάλια των κατηγορούμενων, υπάρχει οργή για τους ιθύνοντες της «αντιτρομοκρατίας» που το μόνο που κατέφεραν είναι να στήσουν μια υπόθεση φίασκο. Ας δούμε, όμως, πως υποδέχτηκαν οι εφημερίδες την απόφαση.

Η «Ελευθεροτυπία» έχει το μεγαλύτερο δημοσίευμα με τίτλο «Αθώοι και οι έξι για ΕΛΑ» και πλαγιότιτλο «Πανηγυρική απαλλαγή των κατηγορουμένων - Απαξίωση της ενοχής με βάση την αληχμεία περί "συλλογικής ευθύνης"». Στο ρεπορτάζ των Κατερίνας Κατή και Παναγιώτη Στάθη αναφέρεται: «Απόφαση "έφεση" επί της ουσίας υπέρ των τεσσάρων εκ των κατηγορουμένων οι οποίοι στο προηγούμενο δικαστήριο με τα ίδια στοιχεία είχαν εισηγηθεί βαριές ποινές με βάση το θεώρημα της "συλλογικής ευθύνης" εξέδωσε χθες το Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων της Αθήνας. Με ένα λιτό, κατηγορηματικό σκεπτικό οι δύο από τους τρεις τακτικούς δικαστές της έδρας αρνήθηκαν να "οικοδομήσουν" ενοχή πάνω στα θεμέλια μαρτυριών "τύπου" Σοφίας Κυριακίδου και να δουν απτή "δράση" υπό τον μανδύα της αναπόδεικτης-αόριστης έννοιας της ψυχικής ή υλικής συνδρομής". Οι ρεπόρτερ αναλύουν την απόφαση σε όλα τα σκέλη της, σχολιάζοντας μάλιστα τα βασικά της σημεία, ενώ παραθέτουν ολόκληρη τη μακροσκελή δίλωση του χρ. Τσιγαρίδα καθώς και την επιγραμματική δίλωση Σερίφη. Στο ίδιο φύλλο φιλοξενείται και σχόλιο του «Ιού» με τίτλο «Η δικαιοστική μεταπολίτευση».

Τα «Νέα» έχουν επίσης σχετικά μεγάλο θέμα με τίτλο «Η μεγάλη ανατροπή στη δεύτερη δίκη του ΕΛΑ» και υπότιτλο «Οι δικαστές δεν ακολούθησαν την αρχή της συλλογικής ευθύνης». Το ρεπορτάζ της Μίνας Μουστάκα σημειώνει: «"Ρωμή στην απόφαση του πρώτου δικαστηρίου που καταδίκασε τους κατηγορουμένους ως μέλη του ΕΛΑ με βάση την "αρχή της συλλογικής ευθύνης" αποτελεσε σηχετική επιμηγορία των δικαστών που έκριναν τη δεύτερη υπόθεση για συμμετοχής σε δέκα εκρήξεις και έκλεισαν τον ποινικό κύκλο με την αθώωση και των έξι κατηγορουμένων». Η ρεπόρτερ επικαλείται νομικούς κύλους σύμφωνα με τους οποίους «οι δικαστές δεν ακολούθησαν την αρχή της συλλογικής ευθύνης, παρά το γεγονός ότι έκριναν τα ίδια πρόσωπα με τα ίδια αποδεικτικά στοιχεία».

Το «Εθνος» αφιερώνει σχεδόν μια σελίδα με τίτλο «Άθωσθηκαν και οι 6 κατηγορούμενοι» και υπότιτλο «Καταρρίπτοντας τη θεωρία της συλλογικής ευθύνης, το δικαστήριο ύστερα από 5 μήνες ακροαματικής διαδικασίας αθώ-

ωσε ομόφωνα τους Μ. Κασίμη και Γ. Σερίφη και κατά πλειοψηφία τους Χρ. Τσιγαρίδα, Αγγ. Κανά, Κ. Αγαπίου και Ειρ. Αθανασάκη». Το ρεπορτάζ της Μαίρης Μπενέα ξεκινά ως εξής: «Απόφαση-σταθμό στις δίκες τρομοκρατίας εξέδωσε χτες το Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων της Αθήνας... Καταρρίπτοντας τη θεωρία της συλλογικής ευθύνης...». Επίσης, στο ρεπορτάζ παρατίθεται ολόκληρη η δίλωση Τσιγαρίδα.

Η «Αυγή» έχει μεγάλο ρεπορτάζ της Βαλεντίνας Μάρκελου, με τίτλο «Αθώοι οι 6 του ΕΛΑ», που αναφέρεται στο περιεχόμενο της απόφασης και παραθέτει αποσπάσματα από τη δίλωση Τσιγαρίδα.

Η «Αυγή» έχει ένα μέτριο σε έκταση ρεπορτάζ με όλες τις πτυχές της απόφασης.

Ο «Ελεύθερος Τύπος», σε ρεπορτάζ της Μαγιάση, που έχει δηλητήριο στη διάρκεια της πρώτης δίκης, περιορίζεται στην παρουσίαση της απόφασης, ενώ παραθέτει αποσπάσματα από τη δίλωση Τσιγαρίδα.

Ο «Ριζοσπάστης» στον κόσμο του. Ο συντάκτης του όχι μόνο γράφει ότι οι Τσιγαρίδας-Αγαπίου-Κανάς-Αθανασάκη έχουν καταδικαστεί σε 25 χρόνια φυλακή για συμμετοχή στον ΕΛΑ (κατηγορία για την οποία έχουν αιωνωθεί), αλλά αποφέρεται ότι «μόνο φαινομενικά η χειρονήση απόφασης έρχεται σε αντίθεση με την απόφαση της πρώτης δίκης του ΕΛΑ!»

Η «Μακεδονία», η «Ημεροή», η «Νίκη», η «Απόφαση», οι δύο «Αδέσμευτοι», η «Βραδυνή», ο «Λόγος» και το «Βήμα» σε μικρά ή μεγαλύτερα ρεπορτάζ αναφέρονται στην απόφαση χωρίς σχόλια.

Η «Δύορος», σε δημοσίευμα με τίτλο «Όλοι αθώοι για τις βόμβες του ΕΛΑ» και υπέρτιτλο «Ασύλληπτοι οι τρομοκράτες αποφάνθηκε το Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων» κάνει λόγο για «εντυπωσιακή απόφαση» που «γεννάει απορίες για τον τρόπο χειρισμού της υπόθεσης και των σχετικών ερευνών τόσο από πλευράς Αστυνομίας όσο και από πλευράς Δικαιοσύνης».

Ακόμα πιο σκληρή η «Απογευματινή» αφιερώνει το κύριο άρθρο της με τίτλο «Πάρτε το φρογγέλι κ. Βουλγαράκη». Στο άρθρο κατηγορούνται οι Χρυσοχοΐδης, Νασιάκος και Διώτης ότι «η εξάρθρωση του ΕΛΑ δεν ήταν παρά ένα σκηνοθετημένο φίασκο». Αναφέρεται ότι «ορισμένοι "κεφαλαιοποιητές την επιτυχία τους αυτή με παράστημα, εύφρμες μνείς, πλακέτες και άλλα συναφή». Τίθεται το ερώτημα «ποιοι εισέπραξαν κονδύλια για πληροφορίες που έδωσαν για τη σύλληψη τρομοκρατών; Θα τα επιστρέψουν τώρα, πώσα, αν τα εισέπραξαν». Και η κατάληξη: «Η πιο μεγάλη επιτυχία κατέληξε στο πιο μεγάλο φίασκο. Οι υπεύθυνοι ας πληρώσουν». (Ευκαρία να ξεκαθαρίσουν κάποιοι ενδομπατιστικοί λογοριασμοί, όπως καταλαβαίνετε). Σε ρεπορτάζ της Ελλής Κωνσταντούδη, υπό τον τίτλο «Απόφαση - "κόλαφος" για την ΕΛΑ» γίνε-

ται λόγος για «ισχυρό χαστούκι, τόσο στον πρώην υπουργό Δημόσιας Τάξης, Μιχάλη Χρυσοχοΐδη, όσο και στον Φώτη Νασιάκο, πρώην αρχηγό της ΕΛΑ, και στον πρώην εισαγγελέα της Αντιτρομοκρατικής Ιωάννη Διώτη». Το ρεπορτάζ αναφέρεται αναλυτικά στο περιεχόμενο της απόφασης και στις δηλώσεις Τσιγαρίδα και Σερίφη.

Η «Καθημερινή» δημοσιεύει ρεπορτάζ της Εύας Καραμανώλη υπό τον τίτλο «Αθώοι και οι 6 στη δεύτερη δίκη ΕΛΑ», στο οποίο μεταξύ των άλλων αναφέρεται: «Η χρεσιμή αθώωσή τους αφήνει ένα λογικό κενό, καταδεικνύοντας ότι είτε η προηγούμενη απόφαση έχει "κενά" είτε ότι υπάρχουν και άλλα μελη του ΕΛΑ που δεν κάθονται στο εδώλιο και αυτοί διέπραξαν τις βομβιστικές ενέργειες». Το ρεπορτάζ σημειώνει ακόμη ότι οι δικαστές «προφανώς έκριναν αναξιόπιστη μάρτυρα την πρώην σύζυγο του Κανά Σοφία Κυριακίδου στην οποία βασίστηκε τόσο το παραπεμπτικό βούλευμα όσο και η προ μηνών καταδίκη των 4 κατηγορουμένων για συμμετοχή στον ΕΛΑ». Γίνεται επίσης αναφορά στη δίλωση Τσιγαρίδα.

Ο «Ελεύθερος» υπό τον τίτλο «Αθώωση - κλειδί για τους έξι» φιλοξενεί ρεπορτάζ της Γεωργίας Αναούνη στο οποίο, μεταξύ των άλλων, αναφέρεται: «Πάντως, όπως σημειώνεινον νανομικού κύκλοι η απόφαση αυτή, η οποία δεν αποδέχεται το... εφεύρημα της αρχής της συλλογικής ευθύνης, σε αντίθεση με την πρώτη, θα αποτελέσει το "βαρύ υπερασπιστικό χαρτί" για τους κατηγορουμένους ενόψει του δευτεροβάθμου δικαστηρίου για τη βασική υπόθεση».

Η εικόνα όλων αυτών των δημοσιεύμάτων μας οδηγεί στο συμπέρασμα, ότι η ίδια η απόφαση δημιούργησε μια ευνοϊκή συγκυρία. Οχι μόνο για τους συγκεκριμένους κατηγορουμένους, που μπορούν βάσιμα να διεκδικήσουν την αποφυλάκισή τους (ο χρ. Τσιγαρίδας έχει ήδη αποφυλακιστεί για σοβαρούς λόγους υγείας) και να παλέψουν από καλύτερες θέσεις στο εφετείο διεκδικώντας την οριστική απολλογή τους, αλλά και για τους πολιτικούς κρατούμενους για την υπόθεση 17Ν, που μπορούν να δώσουν τη δική τους μάχη στο εφετείο (αρχίζει τον ερχόμενο Δεκέμβρη) επίσης από καλύτερες θέσεις. Γιατί έχει δεχτεί ένα ισχυρό πλήγμα το κλίμα τρομολογείνας και -προποντός- έχει για πρώτη φορά δεχτεί πλήγμα η γηγενία της «αντιτρομοκρατίας». Για πρώτη φορά ένα δικαστήριο, στο οποίο προσδόθηκαν τα χαρακτηριστικά του έκτακτου τρομοδικείου, αποφάσισε ότι αυτοί που τους έστειλαν ο Διώτης, ο Νασιάκος και ο Σύρος ως κατηγορουμένους δεν είναι αυτό που θελεί η κατηγορία. Από τη στιγμή που κλονίζεται ο μηχανισμός της «εξάρθρωσης» κλονίζεται και ο μηχανισμός της δικαιοστικής εκκαθάρισης.

Χρειάζεται, λοιπόν, να υπάρξει αξιοποίηση αυτής της απόφασης. Οι πανηγυρισμοί δεν έχουν κανένα νόημα. Εκείνο που χρειάζεται είναι δουλειά και μόνο δουλειά. Χρειάζεται, να ξεχάσουν κάποιοι ενδομπατιστικοί λογοριασμοί, όπως καταλαβαίνετε). Σε ρεπορτάζ της Ελλής Κωνσταντούδη, υπό τον τίτλο «Απόφαση - "κόλαφος" για την ΕΛΑ» γίνε-

Μια απόφαση

Και μόνο η εικόνα του Τύπου την Κεπαύριο της απόφασης για τη δεύτερη υπόθεση του ΕΛΑ (βλέπε στις διπλανές στήλες) αρκεί για να χαρακτηριστεί αυτή η απόφαση ιστορικό χαρακτήρα. Μέσα σε μια

αση ιστορικής σημασίας

ουσία αθωαμένος.

2. Η αθώωση του Γιάννη Σερίφη έγινε δεδομένη από την πρώτη μέρα της κατάθεσης Κορωναίου. Ο τρόπος που τον αντιμετώπισαν οι δικαστές δεν άφηνε περιθώρια για αμφιβολίες. Για μας η αθώωση Σερίφη ήταν δεδομένη πριν την έναρξη της δίκης. Υπήρχαν δύο στοιχεία. Το πρώτο ήταν το συνέχειας και επίμονο «άδειασμα» του Κορωναίου από την ίδια την Αντιτρομοκρατική (για τους δικούς της λόγους, που τους έχουμε εξηγήσει). Το δεύτερο στοιχείο ήταν ο ίδιος ο Κορωναίος, που δεν ήταν πια άγνωστο πρόσωπο. Είχε καταθέσει στην πρώτη δίκη (στην οποία εκδικάστηκε η υπόθεση του Περισσού για τους άλλους κατηγορούμενους) και είχε φανεί καθαρά πώς πρόκειται για εμφανώς διαταραγμένη προσωπικότητα, για ένα λούμπεν ακροδεξιό στοιχείο που νόμισε ότι μπορεί να κονομήσει τίποτα φράγκα.

Δυστυχώς, κάποιοι άλλοι έκριναν διαφορετικά. Θεώρησαν πως αυτή η δίκη γίνεται μόνο ή κυρίως για τον Σερίφη («οι άλλοι είναι έτσι κι αλλιώς καταδικασμένοι», έλεγαν) και προχώρησαν σε χωριστές καμπάνιες αλληλεγγύης. Αυτά, όπως έχουμε ξαναγράψει, είναι ζητήματα που πρέπει να συζητηθούν στο κίνημα, όμως για να γίνει η όποια συζήτηση απαιτούνται τουλάχιστον δύο συνομιλητές, αλλά διάθεση από την «άλλη πλευρά» δεν βλέπουμε να υπάρχει.

3. Ολη η δίκη, λοιπόν, εστιάστηκε στους τέσσερις που είχαν καταδικαστεί στην προηγούμενη. Η υπεράσπιση Τσιγαρίδα και Αθανασάκη (το αίγιμα υποστήριξε και η υπεράσπιση Κασήμη) ξεκαθάρισε από την αρχή πως δεν μπορεί να γίνει δίκη για τη «συμμετοχή», διότι τέτοια κατηγορία δεν υπάρχει. Γι' αυτό και αρνήθηκε να μπει στη διαδικασία εξέτασης των μαρτύρων που αφορούσαν τη «συμμετοχή», αν και ορισμένες φορές εκ των προγμάτων αναγκάστηκε να... παρασπονδέσει. Ο Αγαπίου (που υπερασπίζόταν μόνος τον εαυτό του) υποστήριξε αυτό το αίγιμα, αλλά όταν απορρίφτηκε έκανε σαφές πως θα συμμετάσχει στη σχετική διαδικασία. Αντίθετα, η υπεράσπιση Κανάν υποστήριξε πως πρέπει να ξαναγίνει η δίκη για τη «συμμετοχή», έστω και αν δεν υπήρχε η σχετική κατηγορία.

Εκ των προγμάτων, φαίνεται να δικαιώνεται η τελευταία αποψη. Δεν είναι, όμως, έτσι. Νομικά και πολιτικά σωστή ήταν η πρώτη αποψη. Δεν μπορεί κανείς να τζογάρει μ' αυτά τα πράγματα. Να λέει δηλαδή

ότι θελει να ξαναδικαστεί άτυπα μια υπόθεση για την οποία δεν υπάρχει κατηγορία, ποντάροντας -όπως έκανε ο Κούγιας- στους συγκεκριμένους δικαστές. Ο Κούγιας, άλλωστε, το ίδιο «γλείψιμο» έκανε και στους δικαστές του προηγούμενου δικαστήριου. Αυτή είναι πάρια τακτική αυτού του τύπου των ποινικολόγων.

Το δικαστήριο αποφάσισε να εξετάσει τη «συμμετοχή», με το σκεπτικό ότι στο βούλευμα αναφέρεται ότι οι κατηγορούμενοι τελεσαν τις συγκεκριμένες εκρήξεις ως μέλη του ΕΛΑ. Ήξεραν πολύ καλά οι δικαστές, ότι από τους αυτόπτες μάρτυρες των εκρήξεων δεν υπήρχε περίπτωση να μάθουν τίποτα για οποιονδήποτε από τους τέσσερις κατηγορούμενους, οπότε το μόνο που μπορούσαν να διερευνήσουν ήταν η έμμεση σχέση τους με τις εκρήξεις (μέσω της συμμετοχής στον ΕΛΑ).

Τα γεγονότα είναι γνωστά στους αναγνώστες της «Κ» από το λεπτομερειακό ρεπορτάριο που δημοσιεύσαμε για καθεμιά από τις 64 συνεδριάσεις του δικαστήριου. Οι δύο δικαστές που πήραν την αθωατική απόφαση, οι εφέτες Μαρία Χυτήρογλου και Λεωνίδας Ντούλης, σήκωσαν το βάρος της εξέτασης των βασικών μαρτύρων κατηγορίας. Υπήρξαν εξονυχιστικοί στην εξέτασή τους, έκεινώντας από την Κυριακίδην και φτάνοντας στον Αμοιριδή. Δεν «κατάπιαν» κανένα από τα τερατώδη που έλεγαν αυτοί οι κατασκευασμένοι μάρτυρες και μέσα από τις ερωτήσεις τους έδειχναν καθαρά πως αμφισβητούν την ειλικρίνειά τους. Αρκετές φορές έλεγαν μεγαλόφωνα τις σκέψεις τους και απαξίωναν αυτούς τους μάρτυρες. Αντίθετα, ο πρόεδρος Ιωάννης Τέντες, πάντοτε ευγενής και χαμηλών τόνων, προσπαθούσε με μαεστρία να προστατεύσει τους μάρτυρες αυτούς, δεν επέμενε όμως και ιδιαίτερα, γιατί σίγουρα δεν είναι περίπτωση Μπριλλή. Άλλωστε, όπως είπαμε, και αυτός υπήρξε δικονομικά άψογος και δεν διαφώνησε στα αιτήματα που υποβλήθηκαν από τους κατηγορούμενους. Χάρη στην ικανοποίηση αυτών των αιτημάτων, που είχαν απορριφθεί από το δικαστήριο της Μπριλλή, αποκαλύφτηκε η ανύπαρκτη σχέση Κυριακίδην - Τόγκα και η υπαρκτή και επιμελώς κρυπτόμενη σχέση της Κυριακίδην με τον αξιωματικό της Αντιτρομοκρατικής Αμοιριδή.

Καθώς η δίκη πλησιάζει στο τέλος της, ένα ερώτημα κυριαρχούσε: θα δεχτούν τις ψευδομαρτυρίες της Κυριακίδην και της Τόγκα και στη συνέχεια θα εφαρμόσουν τη συλλογική ευ-

θύμη ή θα πουν «όχι». Το ερώτημα έμπαινε μόνο για τους δύο δικαστές, γιατί ο πρόεδρος είχε κάνει σαφή την πρόθεσή του να ψηφίσει υπέρ της «ψυχικής συνδρομής», επαναλαμβάνοντας την απόφαση του προηγούμενου δικαστήριου. Φρόντιζε, μάλιστα, με νομικότικα επιχειρήματα και δικολαβίσμους, να πείσει ότι αυτό δεν έχει καμία σχέση με τη ναζιστική αρχή της «συλλογικής ευθύνης» (δυστυχώς, η μόρφωση, που αναφερίσθηκε διαθέτει ο κ. Τέντες, πάει περίπτωση όταν πρέπει να υπηρετήσει πολιτικές σκοπιμότητες).

Η απάντηση που δινόταν σ' αυτό το ερώτημα ήταν αρνητική, κυρίως εξαιτίας της εμπειρίας των προηγούμενων δικαστήριων.

στηρίων. Οπως ήδη γνωρίζουν οι αναγνώστες μας, από τις στήλες της «Κ» ουδέποτε υπήρχε κατηγορηματικό σ' αυτό. Πάντα αφήναμε ανοιχτό ένα «παράθυρο» σε αθωατική απόφαση. Γιατί; Γιατί είχαμε θέσει στον εαυτό μας ένα απλό ερώτημα: αν οι συγκεκριμένοι δικαστές είχαν εκ των προτέρων αποφασίσει να συμβιβαστούν και να προστογράψουν μια «προκάτ» καταδικαστική απόφαση, τότε γιατί να είναι τόσο εξουνχιστικοί στην εξέταση των μαρτύρων, τόσο απαξιωτικοί όταν τους έλεγαν τις χοντρόδεσ τους; Γιατί να «εκτεθούν» τόσο πολύ; Θα μπορούσαν να είναι πιο προσεκτικοί, δεδομένου ότι -όπως έγινε φανερό- ήταν πρόσωπα έξυπνα και μορφω-

μένα νομικά (καμιά σχέση με το διδυμό Μπριλλή-Φράγκου της προηγούμενης δίκης). Παρά ταύτα, στην αθωατική εκδοχή δίναμε τις λιγότερες πιθανότητες. Οσο για μια τόσο καθαρή αθωατική εκδοχή -πρέπει να είμαστε ειλικρινείς- δεν δίναμε καμιά πιθανότητα. Γιατί έρουμε πολύ καλά πόσο μεγάλες είναι οι πιέσεις που ασκούνται, όμεσα ή έμφεσα.

Οι δύο δικαστές μας διέψευσαν. Πήραν μια απόφαση καθαρή (πιο καθαρή δεν γινόταν), τηρώντας τις ισορροπίες εκεί που έπρεπε να τις τηρήσουν.

Καταρχάς, είναι πολύ σημαντικός ο διαχωρισμός του Τσιγαρίδη από τους άλλους τρεις κατηγορούμενους. Ετσι όπως εκφωνήθηκε η απόφαση (μάλι-

στα ήταν η εφέτης Χυτήρογλου που επέμενε να διαβαστούν όλα τα σημεία της από τον πρόεδρο, που προς στιγμήν έδειξε διάθεση να διαβάσει μόνο το αθωατικό διατακτικό), φαινομενικά μόνο η πλειοψηφία δεν παίρνει θέση για το αδίκημα της «συμμετοχής». Ουσιαστικά παίρνει θέση, γιατί στηρίζεται στην προηγούμενη (παρεμπίπτουσα) απόφαση του δικαστήριου, όπι θα εξετάσει τη συμμετοχή. Οταν, λοιπόν, η πλειοψηφία λέει, ότι δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ενοχής (προσέξτε: λέει δεν προέκυψε τίποτα και για τη συμμετοχή, την οποία έχει εξετάσει). Αυτή τη σκέψη τη στρί-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ

■ Χρήστος Τσιγαρίδας

«Κερδίσαμε μια μάχη, ο πόλεμος συνεχίζεται»

Ηβόμβα που έσκασε στα χέρια του Σάββα Ξηρού στα τέλη Ιουνή του 2002 τροποποίησε την ειλιμένη απόφαση του συστήματος να στείλει σε δίκη συγκεκριμένους ανθρώπους από τους καταλόγους των Αμερικάνων, υπεύθυνους υποτιθεται, σύμφωνα με την αρχή των συγκοινωνούντων δοχείων, για διλές τις οργανώσεις ένοπλης βίας που είχαν δράσει στην Ελλάδα.

Μετά τη 17Ν, οι Αμερικανοί πίεζαν, με απειλή το σαμπτοτάζ των ολυμπιακών αγώνων, για περισσότερες συλλήψεις. Το σύστημα έστησε την υπόθεση ΕΛΑ και προχώρησε σε συλλήψεις. Αφού μας συνέλαβαν, ήταν βέβαιο ότι θα μας καταδίκαζαν, μιας και είχαν τη δυνατότητα της επιλογής των καταλληλών δικαστών. Μας φόρτωσαν και διλές τις υπόλοιπες οργανώσεις και ξεμπέρδευαν.

Η πρώτη δίκη επιβεβαίωσε αυτή την εκτίμηση. Οι ψευδομάρτυρες προστάτευαν τον ικανοποίηση αυτών των αιτημάτων, που είχαν απορριφθεί από το δικαστήριο της Μπριλλή, αποκαλύφτηκε η ανύπαρκτη σχέση Κυριακίδην - Τόγκα και η υπαρκτή και επιμελώς κρυπτόμενη σχέση της Κυριακίδην με τον αξιωματικό της Αντιτρομοκρατικής Αμοιριδή.

Εδώ μπαίνει ένα ερώτημα. Ενώ θα μπορούσαν να μας καταδίκασουν σε 25 χρόνια φυλακή με μια απόφαση, διαβλήτη μεν άλλα εύπεπτη για την «

ΑΠΟ ΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΠΡΟΣ ΟΛΟ ΤΟ ΔΑΣΟΣ

* Η Κοκκινοσκουφίτσα νοιώθει την ανάγκη να συγχαρεί και να ευχαριστήσει δημόσια την κυβέρνηση για την κάθαρση και την εξυγίανση του δημόσιου βίου και την πάταξη της διαπλοκής. Πάμε στοίχημα;

* Μία γιατρός (και τι γιατρός!) για καμιά εικοσαριά χιλιάδες κατοίκους και παραδεριστές, σε περιοχή της ανατολικής Μακεδονίας! Τελειώνεις με την μάχη της διαπλοκής δάμαλε, να κάνουμε και καμιά δουλειά;

* "Να μην κινέι τα μάτια του δεξιά-αριστερά, να κάθεται στο σκοτάδι, να μην σκύβει, να μην σηκώνει βάρη και να αποφεύγει να κινείται". Τι σόι μαλάκας μπορεί να είναι αυτός που έδωσε τέτοιες εντολές στον Σάββα;

* Η σήλη, γνωστή για τις οικωλογικές ευαισθησίες της, απευδύνει δραματική έκκληση προς πάσα κατέύδυνη: Σώστε τα γουρούνια και τους βιότοπους τους. Μεταφορά της λυματολάσπης στα γραφεία και στα σπίτια τους τώρα!

* Μέτωπο της αριστεράς προσπαθεί να συγκροτήσει ο Άλλα βάνω – άλλα βγάνω, παρά τις πλαγιομετωπικές συγκρούσεις του παρελθόντος. Το ίδιο επιδιώκουν και τα άλλα παιδιά της σφυρίχτρας, της ντουστούκας και της πεζοπόρας επανάστασης (που ωστόσο πήραν και τουφέκια κάποια στιγμή), οι Ζαπατίστας. Κοινή συνισταμένη: Τα ψηφαλάκια και οι εκλογές, η πεμπτουσία της δημοκρατίας.

* Την ώρα που εσφύριζα, μου τα κόψαν ΣΥΡΙΖΑ.

* Οποιος έχει παρατηρητικότητα και λίγη φαντασία, ίσως μπορέσει επιτέλους να δώσει μια σοβαρή απάντηση σ' ένα χρόνιο ερώτημά μου: Τι ρόλο βαράει το πανεπιστήμιο Κρήτης;

* Ψωφάνε για τρομοκρατία τα νάκιαμου. Μετά τα έκτακτα δελτία ακραίων καιρικών φαινομένων του χειμώνα, βγάζουν τέτοια και το καλοκαίρι, επειδή έρχεται λέσι και συνωνας! Αντε σκουντηχτείτε ρε.

* Σε λίγους μήνες δα λειτουργήσει το πρώτο ραδιόφωνο για μετανάστες, πολιτικούς πρόσφυγες και ρομά. Η ευγενική πρωτοβουλία ανήκει στους δήμους Αδήνας και Θεσσαλονίκης και στην ΜΚΟ "Αρσίς". Η σήλη δέχεται σχόλια και προβλέψεις.

* Η μάχη του Μπαχόζ τελείωσε, ο πόλεμος συνεχίζεται. Πολύ σπουδαία τα όσα γράφτηκαν επί του δέματος, στο προηγούμενο φύλλο της "Κ". Ελπίζουμε να υλοποιηθούν.

* Καλά, κανείς από το περίλαμπρο και τόσο κοινωφέλως παραγωγικό υπουργείο πολιτισμού δεν μπόρεσε να πάει στην κηδεία του Μανόλη Αναγνωστάκη; Ναι, ξέρω. Γιατί να πάτε; Μήπως αυτός δα έρθει στην δική σας;

* Παιχνίδια του ρο και του σίγμα: Φίσερ – Φίρερ, Χαριστέας-Χασιστέας κλπ.

* Τελικά, μάλλον έχουμε χάσει κάθε αίσθηση σοβαρότητας. Ακου "Τσιγαρίδας και σιά", την ώρα που γύρω χορεύει ένας συρφετός από φονικές ακρίδες! Πότε δα σπάσει αυτό το γαμημένο κέλυφος, ώστε να δούμε ότι η κότα της ιστορίας γέννησε πολλά αβγά τριγύρω;

* Κάθε χωριό και φεστιβάλ κάθε μαντρί και εκδηλώσεις. Τι πολιτισμός μν γοδ! Δεν ξέρεις πού να πρωτοπάς κάθε καλοκαίρι, ποια ραχούλα να διαβείς και σε ποια στάνη να κάτσεις. Οπου και να ταξιδέψω η γελλάδα με εκπολιτίζει και γίνομαι σταδιακά ένας ευρω-πέος, πολιτισμένος κι ευγενικός. Στα διαλείμματα της Βανδής και της Βίσσης άδω άριες από τον "Τραμπούκο" του Τζουτζέ(πε) Βέρντι, να 'ουμι.

* Και μία αγγελία: Οι "Πέντε-δέκα κουκουλοφόροι Ο.Ε." (Οργανωμένο Εγκλήμα), αναζητούν αποδημευτικό χώρο για να στεγάσουν τη συλλογή από εξαρτήματα της κρατικής τρομοκρατίας, η οποία διαρκώς εμπλουτίζεται.

* Τι έγινε ρε μπούλη, ούτε μια κουβέντα δεν μπορούμε να πούμε; Ακόμα δεν στέγνωσε το μελάνι του προηγούμενου φύλλου και σπεύσατε να αποσύρετε άρον άρον το νέο νάκιμου. Κρίμα, μας γέμιζε διασκεδαστικά τα weelends ο φλωρογλίθιος.

* "Και πες τους σύντροφες, δεν φέρνω κανένα μήνυμα. Απλώς τον ανδρώπινο πόνο υπενθυμίζω" ("Απάνθισμα" - Τάσος Λειβαδίτης).

Κοκκινοσκουφίτσα

■ Αυτόνομο Στέκι Πτολεμαϊδας

Κάηκε στο κρατητήριο με χειροπέδες... για λίγα γρ. χασίς!

«Συνέλαβαν ένα παλικάρι 36 ετών και μας παρέδωσαν ένα καμένο πτώμα...».

Συγγενείς του πυρπολημένου Βασιλη Καραλευθέρη.

«Πώς ο Βασιλης έβαλε φωτιά στο στρώμα, αφού, όπως είναι γνωστό, σε τέτοιες περιπτώσεις αφαιρούνται τα "επικίνδυνα" αντικείμενα (αναπτήρες, υγροκόπτες, ζώνες, κορδόνια) από τους κρατούμενους;»

Ερώτημα που «καίει».

Δεμένος με χειροπέδες, σύμφωνα με τον ιατροδικαστή Ιωάννη Χριστοφορίδη, που διενήργησε τη νεκροφία-νεκροτομή, τυλίχτηκε στις φλόγες ο συμπολίτης μας, που βρήκε το θάνατο στα κρατη-

πτία της «Ασφάλειας» της πόλης μας, όπου παρέμεινε κρα-

τούμενος για κατοχή... δέκα γραμμαρίων χασίς! Οταν ο

«εγκληματίας» ανασύρθηκε νεκρός από τα κρατητήρια, το σώμα του ήταν αποτεφρωμένο!

Ερωτήματα πολλά: Γιατί φορούσε χειροπέδες, αφού ήταν κλειδωμένος μέσα στο κελί; Γιατί οι κατά τα άλλα «ευαισθητοί»... ανθρωποφύλακες άργησαν να αντιληφθούν το συμβάν και, κατά συνέπεια, να αντιδράσουν;

Συμπέρασμα: Πυρπολήσεις - Τυχαίες εκπυρσοκρήσεις - Καταστολή - Το κράτος δολοφονεί! Το κράτος σκοτώνει κι ο κόσμος το βουλώνει!

Απόφαση ιστορικής σημασίας

ρη απόφαση, στηρίζοντας έτσι τον ογώνα που δίνουν για την τελική αθώωσή τους.

Στις συγκεκριμένες συνθήκες αυτή η απόφαση ήθελε θάρρος, ιδιαίτερο θάρρος, και αυτό οφείλουμε να το αναγνωρίσουμε στους συγκεκριμένους δικαστές. Ήθελε το ίδιο, αν όχι περισσότερο, θάρρος που επεδείξαν ο Πολυζωϊδης και ο Τερπαστής όταν ψήφιζαν υπέρ της αθώωσης του Κολοκοτρώνη και του Πλαταύτα, που επέδειξε ο Σαρφατζέτας όταν προχώρησε την έρευνα για την ανακάλυψη των δολοφόνων του Λαμπράκη.

Και τί είπε για τον Τσιγαρίδα η πλειοψηφία την εξέτασε μόνο ως προς τον Τσιγαρίδα και όχι ως προς τους υπόλοιπους. Με μοναδικό στοιχείο την ανάληψη της πολιτικής ευθύνης για τη συμμετοχή του. Ως προς τους άλλους δεν ασχολήθηκε καθόλου μ' αυτό το ζήτημα, δεχόμενη προφανώς ότι δεν έχει καμιά σημασία να ασχοληθεί, διότι δεν προέκυψε οποιαδήποτε σχέση τους με τον ΕΛΑ. Δηλαδή, η Κυριακίδην, η Τόγκα, η Σιώζου, ο Βεντούρης θεωρήθηκαν από τους δύο δικαστές μάρτυρες αναξιόπιστοι. Γ' αυτό και η κρίση τους δεν στηρίζεται στο νομικό κανόνα in dubio pro reo (οι αμφιβολίες υπέρ του κατηγορούμενου), αλλά είναι καθαρή: δεν προέκυψε. Τόσο δυνατό χαστούκι είχαν πολλά χρόνια να δεχτούν οι διωκτικοί μηχανισμοί, οι αρχιτεκτονες των σκευαριών. Και βέβαια, δεν το περίμεναν σήμουρα τώρα, σε μια περίοδο που έδειχναν ότι είναι οι κυρίαρχοι του πατριού μελος. Η συλλογική ευθύνη δέχεται την ενοχή των συγκατηγορούμενων του για τη συμμετοχή. Μεγάλη συνεισφορά είχαν, επίσης, εκείνοι οι συνήγοροι που στάθηκαν σ' αυτό το θέμα, έστω και αν δεν αφορούσε τους εντολείς τους: η Δαλιάνη, ο Κωνσταντάκης, η Ζορμπαλά, ο Βαρουτσής, η Βαγιανού, η Κούρτοβικ, ο Φυτράκης. Καθένας και καθεμιά είχε τη δική του, μεγάλη ή μικρή, συμβολή στο «ξετίναγμα» της ναζιστικής αρχής.

Και βέβαια, δεν πρέπει να παραλείψουμε τη συμβολή των Κινήσεων Αλληλεγγύης στους Πολιτικούς Κρατουμένους. Παρ' όλα αυτανειακά φαινόμενα που υπήρξαν, ανέδειξαν και πάλεψαν δυνατά αυτό το ζήτημα.

Δήλωση συμπαράστασης

Ο Κωστής Νικηφοράκης, πρόεδρος του νομαρχιακού συμβουλίου της νομαρχίας Χανίων, πρόεδρος των νοσοκομειακών γιατρών ΕΣΥ Χανίων, εκφράζει τη συμπαράστασή του στον Σάββα Ξηρό και ζητά την ικανοποίηση του αιτήματός του για μεταφορά σε δημόσιο νοσοκομείο, ώστε να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα στα μάτια του.

ΚΟΝΤΡΑ

Κατασκευασμένα αποτελέσματα

Και φέτος τα «θέματα δια-βραχιονισμένης δυσκολίας» στις πανελλαδικές εξετάσεις απέδωσαν τους καρπούς τους.

Και μάλιστα τους καρπούς που απαιτούσε επακριβώς το υπουργείο Παιδείας, ώστε να δικαιωθούν αποδιάτας οι επιλογές του για φέτος και του χρόνου.

Το Βατερόλ στη Φυσική και τα Μαθηματικά και οι γενικότερες επιλογές των θεμάτων από την Κεντρική Επιτροπή Εξετάσεων, είχαν σαν αποτέλεσμα να μειωθούν σε σχέση με πέρυσι οι «άριστοι» και να αυξηθούν ελαφρά οι μαθητές με γενικό βαθμό πρόσβασης κάτω από τη βάση του 10.

Τα κατασκευασμένα αυτά αποτελέσματα «κουμπώνουν» μια χαρά με τη μείωση για φέτος των θέσεων στις σχολές και τα Τμήματα αιχμής (650 θέσεις στα ΑΕΙ, κυρίως σε Ιατρική, Νομική και Τμήματα αιχμής ζήτησης του Πολυτεχνείου και 700 θέσεις στα ΤΕΙ) και με την καθιέρωση του κατώτατου πλαφόν (βάση εισαγωγής το 10) για τα ΑΕΙ-ΤΕΙ από του χρόνου.

Η μείωση του ποσοστού των «άριστων» επιχειρεί να διασκεδάσει την αλγενή εντύπωση που προκάλεσε -ειδικά σ' αυτή την κατηγορία των υποψηφίων- αυτή η επιλογή του υπουργείου Παιδείας. Το σφάλμα με το γάντι αυτών των υποψηφίων, είναι η νομιμοποίηση της απόφασης αυτής του ΥΠΕΠΘ, να περιορίσει δραστικά (στην ουσία έκλεισε σε αριθμό υποψηφίων μια Ιατρική Σχολή) τους εισακτέους στις σχολές υψηλής ζήτησης.

Αντιλαμβανόμαστε, λοιπόν, όλοι το μέγεθος τουτής της σφαγής.

Το βάρος αυτού του αντιεκπαιδευτικού και αντιπαιδαγωγικού μέτρου, θα σηκώσουν πρωτίστως τα παιδιά της εργατικής τάξης, τα παιδιά που προέρχονται από χαμηλά κοινωνικοοικονομικά στρώματα, από υποβαθμισμένες, φτωχές και απομακρυσμένες περιοχές. Το χαμηλό μορφωτικό-πολιτιστικό επίπεδο των οικογενειών και του κοινωνικού περιγύρου τουών των παιδιών και το άδειο τους πορτοφόλι-συνθήκες που δημιουργούν περιορισμένα ερδοδια και προσδοκίες, αλλά και την ανάγκη για απασχόληση και σκληρή δουλειά από τα μικράτα τους για τον επιούσιο της οικογένειας- είναι βαρύ φορτίο που δύσκολα ξεπερνιέται. Το σχολείο στη συνέχεια ελάχιστα παρεμβαίνει αντισταθμιστικά, ενώ περισσότερο με την όλη δομή και λειτουργία του (μάθηση βασισμένη στην αποστήθιση, περιορισμένες κατακερματισμένες γνώσεις, βαθμολογία, εξε-

πτυχθεί. Η θλιβερή εικόνα του συντριπτικού ποσοστού των παιδιών κάτω από τη βάση επαναλαμβάνεται σταθερά τα τελευταία χρόνια, δίνοντας

τροφή στους Ηρακλείς του «κλειστού αριθμού» εισακτέων, που επιθυμούν τώρα την παραπέρα μείωσή του και την δραστικότατη μείωση της τάσης της εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση.

38.942 (ποσοστό 43,59%) είναι φέτος τα παιδιά που πέφτουν κάτω από τη βάση, ενώ τα αντίστοιχα νούμερα πέρυσι ήταν 37.232 υποψήφιοι (ποσοστό 41,81%).

Η καθιέρωση του κατώτατου πλαφόν (βάση το 10), σε συνδυασμό με τον ορισμό του «ανώτατου αριθμού εισακτέων», θα περιορίσει δραστικά από του χρόνου τον αριθμό των εισακτέων και θα ανακουφίσει το αστικό κράτος από ένα ακόμη «περιπτώ» έξοδο, όπως θεωρούνται οι δαπάνες για την Παιδεία, οι οποίες με αυτό τον τρόπο θα μειωθούν παραπέρα.

Σύμφωνα με τους υπολογισμούς μας (αναφέρονται σε προηγούμενη Κόντρα), αν ισχυε το μέτρο της καθιέρωσης της βάσης εισαγωγής του 10 από πέρυσι στις πανελλαδικές εξετάσεις του Ιουνίου του 2004, 29.539 παιδιά (επιτυχόντες με τα περσινά δεδομένα), θα έμεναν εκτός τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Αντιλαμβανόμαστε, λοιπόν, όλοι το μέγεθος τουτής της σφαγής.

Το βάρος αυτού του αντιεκπαιδευτικού και αντιπαιδαγωγικού μέτρου, θα σηκώσουν πρωτίστως τα παιδιά της εργατικής τάξης, τα παιδιά που προέρχονται από χαμηλά κοινωνικοοικονομικά στρώματα,

τάσεις, αυταρχισμός) βάζει τη βούλα της πιστοποίησης με τη κατηγοριοποίηση σε «άριστους, μέτριους, καλούς και αποτυχημένους».

Οι εξετάσεις, ειδωμένες σ' αυτό το πλαίσιο, δεν κάνουν τίποτε άλλο από το να τασκίζουν, να φρονηματίζουν τα παιδιά, να μετρούν την αντοχή τους στην ογκώσια, το μέγεθος της ταξέπης της οικογενείας τους (φροντιστήρια) και να τα προετοιμάζουν για τη ζωή, όπου ισχύει ο σκληρός κανόνας της επιλογής.

Η επιτυχία στις εξετάσεις και η εισαγωγή στα ΑΕΙ-ΤΕΙ, παρόλες τις δυσκολίες και τους φραγμούς, ενώ αριθμού παιδιών, προερχόμενων από τις κατώτερες τάξεις-αριθμός που ξεχελώσει σημαντικά τα τελευταία χρόνια- προβληματίζει σοβαρά την άρχουσα τάξη, που ανησυχεί από το μεγάλωμα του εν δυνάμει «στρατού της κοινωνικής ανατροπής». Γί' αυτό και εντείνει τους ταξικούς φραγμούς με την επιβολή όλο και περισσότερων εξετάσεων (εξετάσεις και η εισαγωγή στα ΑΕΙ-ΤΕΙ και με την επιβολή όλο και περισσότερων εξετάσεων (εξετάσεις στην Ε' και ΣΤ' Δημοτικού, σύμφωνα με το πρόγραμμα της ΝΔ), με τη διατήρηση των πανελλαδικών για την εισαγωγή στα ΑΕΙ-ΤΕΙ και με την καθιέρωση της βάσης εισαγωγής για τη τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Παράλληλα ντύνει τούτη την αντιεκπαιδευτική και αντιρεγατική στην ουσία της πολιτική, με προπαγάνδα και «περιστούδαστες» αναλύσεις «ειδικών» για «αποτυχημένους και πετυχημένους» για «διαβασμένους και αδιάβαστους».

Γιούλα Γκεσούλη

Αυτές είναι οι επιδερμικές και επιφανειακές αναλύσεις όλων αυτών στα αμελικτά ερωτήματα του τι φταίει και οι μαθητές, παρότι το επίμονο, επίπονο και μακροχρόνιο διάβασμα και τις ατέλειωτες ώρες στο φροντιστήριο αποτυχίανουν στις εξετάσεις, του τι φταίει και έπειτα από δώδεκα χρόνια σχολείο δεν μπορούν ν' αναπτύξουν κριτική σκέψη και στάση, να κατανοήσουν και να αποδώσουν με ευχέρεια και λογικό ειρμό το νόημα ενός κειμένου, να επιδείξουν αφορετική ικανότητα, να αποκτήσουν μαθηματική σκέψη, κ.λπ.

Και έχουν τέτοιο επιδερμικό χαρακτήρα οι προσεγγίσεις τους όχι γιατί έχουν άγνοια των πραγμάτων, αλλά γιατί θέλουν να αποκρύψουν την ουσία και το περιεχόμενο του σχολείου, που είναι η παραγωγή «μερικών» ανθρώπων, πρόθυμων υποζυγίων της καπιταλιστικής παραγωγής, φορτώνοντας την αποτυχία στους ίδιους τους μαθητές.

Τα μεγάλα ποσοστά αναβαθμολογήσεων στα θεωρητικά ειδικά μαθήματα και ιδιαίτερα σε αυτά που απαιτούν κριτικό πνεύμα-ποσοστά που παρατηρήθηκαν και φέτος στις πανελλαδικές εξετάσεις (Νεοελληνική Γλώσσα 24,35%, Νεοελληνική Λογοτεχνία 25,64%, Ιστορία 11,87%), βρίσκουν την εξήγηση τους σ' αυτά ακριβώς τα μεγάλα και ουσιαστικά προβλήματα της εκπαίδευσης και επιβεβαιώνουν τα αδιέξοδά της.

Γιούλα Γκεσούλη

■ Ο μύθος των τεμπέληδων

«Οι Έλληνες είναι τεμπέληδες. Τους αρέσει να ξενυχτούν και να κάθονται με τις ώρες στις καφετέριες, σε αντίθεση με τους όλους Ευρωπαίους, που εργάζονται περισσότερο από την ουσία της πολιτικής της ΕΕ, που δεν αμφισβητείται, τουλάχιστον από όσους έχουν αυτές τις απόψεις, και αποδεικνύει το ακριβώς αντίθετο: ότι οι Έλληνες είναι οι πιο σκληρά εργαζόμενοι στην Ευρώπη.»

Σύμφωνα με τα στοιχεία της Eurostat, οι Έλληνες έχουν το μεγαλύτερο μέσο όρο εβδομαδιαίας εργασίας στην Ευρώπη των «25» με 42,2 ώρες, έναντι 37,5 του ευρωπαϊκού μέσου όρου. Στους άνδρες ο ευρωπαϊκός μέσος όρος είναι 40,9 ώρες και οι Έλληνες κατέχουν την πρωτιά με 44,1 ώρες. Ακολουθών οι Τσεχοί με 43,1 ώρες και οι Αυστριακοί με 42,9 ώρες. Στις γυναίκες ο ευρωπαϊκός μέσος όρος είναι 33,1 ώρες και την πρωτιά καταλαμβάνουν Σλοβένες και Λετονές με 39,7 ώρες, ενώ οι Έλληνες ακολουθούν σε απόσταση αναπτυνός με 39,1 ώρες. Στην εβδομάδα πλήρους απασχόλησης ο ευρωπαϊκός μέσος όρος ανεβαίνει στις 41,1 ώρες, λόγω της ένταξης των νέων χωρών (στην ευρωπαϊκή μέσος όρος είναι 40,7 ώρες). Στην πρώτη θέση η Λετονία (43,7 ώρες), στη δεύτερη η Σλοβενία (43,3 ώρες) και στην τρίτη η Ελλάδα (43,2 ώρες).

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Ξεφεύγοντας από την κάψα του καλοκαιριού που μόλις ήρθε, επιστρέφουμε στον χειμώνα. Εναν χειμώνα που δεν τελείωσε εδώ και δεκαετίες, παρά τις φιλότιμες προσπάθειες πολλών.

Η δέκατη μέρα του Φλεβάρη ήταν μια θλιβερή μέρα για την ανθρωπότητα. Πέραν του ότι την ημέρα αυτή έφυγε ο Νίκος Καββαδίας για τις χώρες των ποιητών και γεννήθηκε ο γράφων, η μέρα έχει να επιδειξει κι ένα αικόνη στοιχείο που την κάνει θλιβερή. Στις 10/2/1948 μια επιστολή έφτανε στα λευκά χέρια μιας γαλαζοαίματης. Αποστολέας ο στρατηγός Μάρσαλ, γνωστός σχεδιαστής της νέας ευρωπ

Ερχεται ο Ντέγιαν

Ορισμένες φορές η επικαιρότητα σε αναγκάζει να ασχοληθείς με θέματα που σου χάλανε τη διάθεση. Αν αυτό συνδυαστεί με τη ζέστη και την προσιτούντων καλοκαιρινών διακοπών, καταλαβαίνετε ότι δεν είναι εύκολο να αντεποκριθείς στο καθήκον σου και να γεμίσεις το χώρο της στήλης. Οπως θα έχετε ήδη καταλάβει, θα ασχοληθούμε σήμερα με τον πρόεδρο του Ολυμπιακού, ο οποίος δείχνει για μια ακόμη φορά ότι παιζει χωρίς αντίπαλο στο ελληνικό ποδόσφαιρο.

Η περίοδος που διανύουμε εί-
θισται να ονομάζεται μεταγρα-
φική, αφού μέχρι το τέλος του
Ιούλη οι ομάδες θα πρέπει να
έχουν ολοκληρώσει τις αλλοιάσεις
στο έμψυχο υλικό τους. Είναι ταυ-
τόχρονα και η περίοδος στην
οποία αρχίζουν οι αντιπαραθέ-
σεις των οπαδών των ομάδων,
αφού ο τρόπος με τον οποίο κι-
νεῖται μια ομάδα στο μεταγραφι-
κό παζάρι μας δίνει τη δυνατό-
τητα για μια πρώτη εκτίμηση για
τους στόχους και τις ελπίδες που
κάθε ομάδα έχει για να τους υλο-
ποιήσει. Στην περίοδο αυτή δίνε-
ται από τους προέδρους η πρώ-
τη μάχη, η μάχη των εντυπώσε-
ων, η οποία τροφοδοτεί τις αντι-
παραθέσεις των οπαδών μέχρι
τη διεξαγωγή των φιλικών αγώ-
νων στους οποίους εμφανίζονται
οι αρετές και οι αδυναμίες των
ομάδων.

Ο αδιαφοριστήτης νικητής σε αυτή την πρώτη μάχη των εντυπώσεων είναι ο Σωκράτης Κόκκαλης. Ο πρόεδρος του Ολυμπιακού, με τον αέρα που του δίνουν τα σχτώ πρωταθλήματα τα τελευταία εννέα χρόνια και η ανυπαρξία του αντίταυλου δέους, δείχνει ο απόλυτος κυρίαρχος. Τη στήλη δεν θα την ενοχλούσε καθόλου, αν ο Κόκκαλης έδειχνε κυρίαρχος και κέρδιζε την μάχη των εντυπώσεων, αφού ως γνωστό ψάχνουμε πίσω από τα φώτα της δημοσιότητας για την ουσία των προγμάτων. Αυτό που μας κάνει τη ζωή δύσκολη είναι ότι ο Κόκκαλης δεν δείχνει αλλά είναι κυρίαρχος και οι κινήσεις του είναι σωστά σχεδιασμένες και έχουν απόλυτη επιτυχία. Άρκει να δούμε τον τρόπο που χειρίστηκε τα θέματα του Ολυμπιακού (προπονητής και μεταγραφές), σε συνδυασμό με τα επιχειρηματικά του σχέδια (νέα σύμβαση για το Στούντημα) και τις εξελίξεις στο στρατόπεδο του Παναθηναϊκού (μεταγραφή Κονσερσά), για να καταλάβουμε ότι ο Κόκκαλης έχει την ικανότητα να συνδυάζει φραινομενικά άσχετα πράγματα μεταξύ τους για να πετύχει το αποτέλεσμα που επιδιώκει. Ας δούμε όμως τον τρόπο

Στο «εωστερικό» μέτωπο με τους οπαδούς της ομάδας του παίζει χωρίς αντίπαλο. Τα σχτώ πρωταθλήματα που έχει κερδίσει ο Ολυμπιακός του επιτρέπουν να χειρίζεται τα θέματα της ομάδας με όποιο τρόπο θέλει, αφού δικαιώνεται από το απο-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

τέλεσμα.
Ειδικά ο
τρόπος με
τον οποίο
κατέκτησε
η ομάδα
τα παιχνέ

φρή του παίχτη δεν έχει αικόμη ολοκληρωθεί και οι πιθανότητες είναι σε βάρος του Παναθηναϊκού) και ο Κόκκαλης έδειχνε στριμωγμένος, αφού θα έπρεπε να απαντήσει με μεταγραφή ανάλογης αξίας, η συνέχεια ήταν ιδιαίτερα ευχάριστη γ' αυτόν. Ο τρόπος με τον οποίο χειρίστηκαν οι πράσινοι το θέμα ήταν ερασιτεχνικός και του έδωσε την δυνατότητα να τους ειρωνεύεται δημόσια. Στην πρόσφατη συνέντευξη Τύπου, ο πρόεδρος του Ολυμπιακού, αναφέρομενος στον τούρτο που γειούστηκε τα μετά

τροπού που χειριστήκε τα μεταγραφικά του θέματα ο Παναθηναϊκός, είπε τα εξής: «Εμείς είμαστε σοφιαρός σύλλογος, δεν ανακοινώνουμε πάχτες την τους κλείσουμε», στέλνοντας τους ερυθρόλευκους οπαδούς στα ουράνια. Μάλιστα, κυκλοφόρησε και σχετικό ανέκδοτο, σύμφωνα με το οποίο ο Κόκκαλης σκοπεύει να αγοράσει τον Κονσείσαρι και να τον δώσει δανεικό στον Παναθηναϊκό, προκειμένου να αποκτήσει ενδιαφέροντο πρωταθλητικά. Σε μια κίνηση κόντρα-ρελάνς, που λένε και οι χαρτοπάχτες, ο Παναθηναϊκός την περασμένη Πέμπτη ανακοίνωσε και επίσημα την απόκτηση των Θεοδωρίδη, Δάρλα και Λεοντίου, οι οποίους αναμένεται να αφήσουν εποχή στο ελληνικό ποδόσφαιρο τα επόμενα χρόνια!

Το τρίτο μέτωπο, που φαινομενικά δεν έχει σχέση με το ποδόσφαιρο και τον Ολυμπιακό, αλλά που κατά τη γνώμη μου έχει άμεση σχέση με αυτά, είναι ο τρόπος που χειρίζεται τα επιχειρηματικά του θέματα. Οπως έχουμε γράψει αρκετές φορές στη στήλη, ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα του ποδοσφαίρου μας είναι ότι το «μέγεθός» του δεν επιτρέπει στους καπιταλιστές που ασχολούνται με αυτό να κάνουν μεγάλες «επενδύσεις». Σε κάποιους ίσως να έχει γεννηθεί το

ερώτημα, πώς είναι δυνατόν ο Κόκκαλης να ρίχνει φράγκα στον Ολυμπιακό και μάλιστα σε μια περίοδο που η κυριαρχία του εί-
ναι αδιαμφισθήτη. Η απάντη-
ση είναι πολύ εύκολη, αν τις με-
ταγραφικές επενδύσεις του Κόκ-
καλη τις συνδυάσουμε με τη φη-
μολογία περί μεταφοράς της
έδρας της Ιντρακόμ και της Ιντρα-
λότ στη Ρουμανία. Εχετε ήδη κα-
ταλάβει ότι ο Κόκκαλης με τον
τρόπο που χειρίστηκε τα δυο «με-
τωπα» που αναλύσαμε παρα-
πάνω κατάφερε να «θωρακίσει»
και τις άλλες επιχειρήσεις του.
Από τη στιγμή που κατόρθωσε
να συστερίψει γύρω του τους
οπαδούς του Ολυμπιακού, έχει
ένα επιπλέον απού στις δια-
πραγματεύσεις που κάνει με την
κυβέρνηση για την αναέρωση της
σύμβασης για το Στοχήμα. Ο κό-
σμος του Ολυμπιακού είναι ένοι-
πολύ υπολογίσιμο μέγεθος για τη
δημιουργία εντυπώσεων που με-

Πολλές ταυτίες βγαίνουν κι αυτή την εβδομάδα. Τρεις απ' αυτές είναι επιστολές που έχουν γραπτές στην ιερά πατρίδα μας: «Οι εντημένοι φίλοι μας», «Η νύχτα των δολοφόνων» και η κλασική και αξεπέραστη κωμωδία «Ο κλέψας του κλέψαντος».

Από τις υπόλοιπες δεκαετίες έχωριζε η παιδική ταινία «**Το απίθανο ξωτικό και η μικρή συμμορία**», από τις ελάχιστες καλές που έχουν βγει τα τελευταία χρόνια.

Επίσης η ρομαντική κομεντί «Σχεδόν έρωτας», σε σκηνοθεσία Νάιτζελ Κόουλ («Το χόρτο του Θεού»), ήστοριά δυο νέων ανθρώπων που μετά από επτά χρόνια φιλικής γνωριμίας και πάμπολλα εμπόδια ανακαλύπτουν ότι έχουν γεννηθεί ο ένας για τον άλλον. Τίποτα περισσότερο από μια

«Η πρώην γυναίκα της ζωής μου» διεκδίκει μεγαλύτερο μερίδιο προσοχής από τις ταινίες της εβδομάδας, χωρίς και αυτή να ξεπερνά την μετριότητα. Η μετρητής της γαλλικής κωμωδίας **Ζουσιάν Μπαλασκό** («Για όλα φταιέι το γκαζόν») υπογράφει το σενάριο, τη σκηνοθεσία και την παραγωγή. Μάλιστα, ποιν 15 χρόνια το **‘L’ ex femme de ma vie’** είχε ανέ-

βει στο Παρίσι ως θεατρικό έργο. Πρόκειται για τους μπελάδες που επωμιζεται ένας ώριμος συγγραφέας βιβλίων του Σεπτηνίου, όταν παραμονές του δεύτερου γάμου του ζητά τη βοήθεια του η πρώην συζυγός του, έγκυος, εγκατελειμμένη και άστεγη. Η Ζοσιάν Μπαλασκό κρατά για τον εαυτό της το ρόλο της ιδιόρυθμης ψυχιάτρου που μαζί με τις υπόλοιπες περιέργεις παρέει της εγκύου αναστατώνουν τη ζωή του συγγραφέα. Πολλοί ενδέχεται να βρουν αυτή την ταινία διασκεδαστική. Ομως εμάς τουλάχιστον το χιούμορ της πολυπρόγυμνος Ζ. Μπαλασκό δεν μας λέει τίποτα το ιδιαίτερο.

Κος Πάπιας

ΥΓ: Μοναδική παρηγοριά για τους οπαδούς του Παναθηναϊκού είναι πλέον το μπάσκετ και οι Γιαννακόπουλοι. Σύμφωνα με το ρεπορτάζ, η επιστροφή του Ντεγιαν Μποντίρογκα πρέπει να θεωρείται δεδομένη, γεγονός που σημαίνει ότι στην Ελλάδα η πράσινη κυριαρχία στο μπάσκετ δεν αμφισβητείται από κανέναν και στην Ευρώπη η προσπάθεια για την επαναφορά στην κορυφή θα γίνει με πολύ καλύτερους όρους. Για να λέμε όμως και την αλήθεια, αυτό είναι απλά και μόνο παρηγοριά στον άρρωστο μέχρι να βγει η ψυχή του. Το τόπι είναι το άθλημα που πουλάει και όποιος είναι πρώτος σε αυτό είναι καβάλι στο αλόγο. Άλλωστε, ας μην ξεχνάμε ότι για τη συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων άθλημα που παίζεται με τα χέρια απευθύνεται σε «αδελφές».

Με το ίδιο νόμισμα

Κόσκινο η «αντιτρομοκρατική ασπίδα» του Μπλερ

Οι εικόνες ιδιες, όπως μετά το χτύπημα στους διδυμους πύργους και το Πεντάγωνο, όπως μετά το χτύπημα στο σιδηροδρομικό σταθμό στη Μαδρίτη. Μόνο το ξάφνιοισμα ήταν λιγότερο αυτή τη φορά. Ολοι έδειξαν να το περιμένουν. Τι σήμερα τι αύριο...

Την ώρα που κλείνουμε την ύλη της «Κ» η εικόνα είναι συγκεχυμένη. Δημοσιογραφικές πληροφορίες μιλούν για επταπλό χτύπημα (5 σταθμοί του μετρό και δύο διόροφα λεωφορεία), ενώ η Σκότλαντ Γιαρντ μιλά για τετραπλό χτύπημα (3 σταθμοί του μετρό και 1 λεωφορείο). Το ίδιο συγκεχμένη είναι και η εικόνα για τα θύματα. Επισήμως η Σκότλαντ Γιαρντ μιλά για 33 νεκρούς και εκατοντάδες τραυματίες, ενώ άλλες πληροφορίες κάνουν λόγο για 90 νεκρούς. Το μόνο σήγυρο είναι πως οι τραυματίες είναι πάρα πολλοί (300 μόνο σε ένα νοσοκομείο) και ορκετοί απ' αυτούς είναι σε κρίσιμη κατάσταση.

Ομως αυτά δεν έχουν καμία ιδιαίτερη σημασία από πολιτική άποψη. Εκείνο που μετράει είναι πως το Λονδίνο του αλαζόνα Τόνι Μπλερ, η καρδιά του ξεδοντια-

σμένου βρετανικού λέοντα, δέχτηκε ένα καίριο χτύπημα, τη στιγμή ακριβώς που πανηγύριζε για την επιλογή του ως πόλης που θα διοργανώσει τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2012. Την ευθύνη για το χτύπημα ανέλαβε τημάτα της Αλ-Κάιντα με ανακοίνωσή του στο γερμανικό «Σπίγκελ».

Το μήνυμα είναι σαφές και απλό: Μπορούμε να σας χτυπήσουμε όποτε εμείς επιλέξουμε. Η «αντιτρομοκρατική» σας ασπίδα είναι χάρτινη. Σας πληρώνουμε με το ίδιο νόμισμα. Οπως εσείς δολοφονείτε μαζικά τον άμαχο πληθυσμό στο Ιράκ και το Αφγανιστάν, έτοι και μεις δολοφονούμε τον δικό σας άμαχο πληθυσμό.

Φυσικά, άνθρωποι σαν τον Μπλερ και τον Μπους δεν βάζουν μυαλό από κάπι τέτοια. Σιγά μην τους νοιάζουν μερικές δεκάδες νεκροί και μερικές εκατοντάδες τραυματίες. Μόνο το γόντρό τους νοιάζει, που δέχτηκε ένα ακόμη ανεπανόρθωτο πλήγμα. Βγήκε, λοιπόν, ο Μπλερ, έχοντας στο πλάι του τον Μπους και τους άλλους ηγέτες των μεγάλων ιμπεριαλιστικών κρατών, που συσκέπτονταν κάπου στη Σκωτία, για να κάνει τις ίδιες αλαζονικές δη-

λώσεις περί «συντριβής της τρομοκρατίας». Μόνο που μέχρι στιγμής αυτό που ο ίδιος και οι όμοιοι του αποκαλούν «τρομοκρατία», δηλαδή η απεγνωσμένη αντίσταση των πληβειακών μαζών της Ανοικολής, δείχνει ανίκητη. Ανίκητη, παρά τις έκτακτες νομοθεσίες και τα Γκουαντάναμο, παρά τις στρατιωτικές επεμβάσεις και τις κατοχές.

Οι Ισπανοί αντέδρασαν ψύχραιμα μετά το χτύπημα της Μαδρίτης. Κήρεψαν με θρήνο τους νεκρούς τους και έστειλαν στον ογύριστο τη φιλοπόλεμη κυβέρνηση του Αθηνάρ, φέρνοντας στην εξουσία τον Θαπατέρο, που δεσμεύτηκε για την αποχώρηση των ισπανικών στρατευμάτων από το Ιράκ (και το έκανε πράξη). Οι Βρετανοί πρόσφατα επανεξέλεξαν αυτή την ξινή φιλοπόλεμη νυφίτσα, τον Μπλερ. Ας μη διαμαρτύρονται, λοιπόν, για το τίμημα που πληρώνουν. Δεν μπορεί αυτοί να πανηγυρίζουν για την Ολυμπιάδα και στη Βαγδάτη ή την Κανταχάρ να επικρατεί ο θρήνος. Το τέλος της αθωότητας έχει επέλθει προ πολλού. Ουδείς δικαιούται να δηλώνει ανυποψίαστος και αθώος.

Φωτεινές εξαιρέσεις

Δεν έχει την καλύτερη εικόνα για τους γιατρούς ο κόσμος. Οχι άδικα. Στη συντριπτική τους πλειοψηφία συμπεριφέρονται ως έμποροι της υγείας. Ειδικά εκείνοι που υπηρετούν στα δημόσια νοσοκομεία και που τσεπώνουν τα φακελάκια, πλουτίζοντας με την αγωνία και τον πόνο των ανθρώπων του λαού. Γ' αυτό και οι φωτεινές εξαιρέσεις μέσα στο ιατρικό σώμα λάμπουν πιο πολύ. Ειδικά όταν δεν περιορίζονται σε μια προσωπικά αξιοπρεπή στάση (σημαντική κι αυτή μέσα στη διαφθορά που βασιλεύει), αλλά εμφανίζονται συλλογικά και ανοίγουν μέτωπα.

Με ιδιαίτερη ευχαρίστηση η στήλη παραχωρεί το «βίμα» στη «Ριζοσπαστική Εναλλακτική Κίνηση Γιατρών» των Χανίων, αντιγράφοντας από το φυλλάδιο που κυκλοφόρησαν για τις εκλογές που έγιναν πρόσφατα στον ιατρικό σύλλογο του νομού:

«Η ιατρική εμπνέεται από τις αρχές της κοινωνικής δικαιοσύνης που προάγει την υγεία για όλους και προπάντων γι' αυτούς που έχουν περισσότερο ανάγκη (φτωχούς-άνεργους, άτομα με ειδικές ανάγκες, μετανάστες, άστεγους, άτομα με ψυχολογικά προβλήματα, άτομα εξαρτημένα από ουσίες). Η ανισότητα στην υγεία και την περιθαλψή έχει τις ρίζες της στις κοινωνικές ανισότητες, την ΤΑΞΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ...»

Ξεχνούν εσκεμένα οι εγκέφαλοι του κράτους του κεφαλαίου ότι η υγεία δεν είναι ανταλλάξιμο προϊόν που παράγει υπεραξία, αλλά είναι προϊόν αξίας χρήσης που είναι προς όφελος όλης της κοινωνίας.

Οι ένοιες της καθολικότητας και της αλληλεγγύης πάνε περίπατο. Μπαίνουμε στην εποχή της προσφοράς και της ζήτησης, της πληρωμής με το κομμάτι. Γυρίζουμε στην εποχή του Μεσαίωνα, του αστρικισμού και της λογικής του κοινωνικού Δαρβισμού, και ο σώζων εαυτόν σωθήτων...

Τα τελευταία χρόνια αρχίζει να αναπτύσσεται η ρασιστική αντίληψη ότι η υγεία είναι εμπόδιο για τις δημόσιες δαπάνες και την ανάπτυξη του κεφαλαίου (ενωούν βεβαια για Ολυμπιακούς Αγώνες και υποχρεώσεις για στρατιωτικές δαπάνες στην υπηρεσία αφανισμού χωρών του πλανήτη όπως Ιράκ, Αφγανιστάν, Γιουγκοσλαβία κλπ). Την οικονομία στην υγεία τη βαφτίζουν νοικοκύρεμα, αναδιάρθρωση, εκσυγχρονισμό. Μέσα σ' αυτή τη λογική είναι και η κατάσταση που έχει δημιουργηθεί στο χώρο της Δημόσιας Υγείας, που έχουν αναλάβει εργολαβικά και με βάρδιες να εφαρμόσουν στις πλάτες του λαού οι διάφορες κυβερνήσεις...

Οι εμπορευματικές σχέσεις δεν έχουν καμία σχέση με μας. Δεν διαπλεκόμαστε δήθεν «ιατρικά» με μονοπάλια της υγείας, ιατρικά κέντρα και φαρμακευτικές εταιρείες. Δεν έχουμε κανένα σπόνσορα εκτός την αγάπη μας για τον άρρωστο. Δεν καταναλώνουμε την καθημερινότητα μας με επιστημονικοφανείς συμπεριφορές υπερκατανάλωσης ιατρικών πράξεων. Δεν συμφωνούμε ότι οι άστρες ποδιές είναι όλες το ίδιο ούτε ότι το άσπρο καλύπτει τα άλλα χρώματα. Δεν θεωρούμε ότι το πτυχίο της ιατρικής επιτρέπει παράνομο, νομότυπο ή νομιμοφανή πλουτισμό.

Θέλουμε ένα σύλλογο που θα είναι κοντά στα υπαρκτά προβλήματα των Γιατρών και της Κοινωνίας. Ξέρουμε φυσικά ότι δεν είμαστε όλοι ίδιοι. Ούτε στις αποδοχές, ούτε στη δεοντολογία, ούτε στον τρόπο που εκλαμβάνουμε την επιστήμη, ούτε στη σχέση μας με τον πάσχοντα, ούτε στη σχέση μας με την κοινωνία. Διαφέρουμε στα οράματα και στο μέλλον που επιζητούμε.

Η ρίζη με τους εμπόρους της υγείας είναι βιοπθική».

Π.Γ.

■ Νομοσχέδιο εισπρακτικού χαρακτήρα

Συνεχίζεται η ομηρία των μεταναστών

Σε κίνηση η συζήτηση του νομοσχέδιου για τους μετανάστες στη Διαρκή Επιτροπή Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και θα ολοκληρωθεί την επόμενη βδομάδα. Ετσι, κατά πάσα πιθανότητα, το νομοσχέδιο αυτό θα συζητηθεί και θα ψηφιστεί τη μεθεπόμενη βδομάδα στο Α' θερινό τμήμα της βουλής.

Το νομοσχέδιο αυτό όχι μόνο δεν καλύπτει κανένα από τα κενά του 2019/2001 και των μεταγενέστερων τροποποιήσεών του, που έγιναν από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, αλλά και πάει πίσω απ' αυτόν, καταργώντας τα άρθρα του 2910/2001 που έδιναν την δυνατότητα στους μετανάστες να αποκτήσουν την ελληνική ιθαγένεια.

Οι μεγάλες κουβέντες που εκστόμισε ο Πρ. Παυλόπουλος, κατά την παρουσίαση του νομοσχέδιου στους δημοσιογράφους, ότι η κυβέρνηση της ΝΔ πήρε μια πρωτοβουλία στρα-

τηγικής σημασίας για τη διαχείριση της μεταναστευτικής ροής, καλύπτοντας τα κενά της προηγούμενης δεκαετίας, είναι... άλλα λόγια να αγαπόμαστε. Και το κυριότερο, ειπώθηκαν μόνο και μόνο για να καλύψουν τον πραγματικό λόγο σύνταξης αυτού του νομοσχέδιου, που δεν είναι άλλος από το χαράσμα των μεταναστών, προκειμένου να νομιμοποιηθούν για ένα χρονικό διάστημα.

Συγκεκριμένα, οι δεκάδες χιλιάδες μετανάστες που ζουν και εργάζονται στην Ελλάδα και που δεν έχουν άδεια παραμονής και άδεια εργασίας υποχρεώνονται να αγοράσουν 350 ένσημα για τη χρονική περίοδο 1/7/2003-31/10/2005, πληρώνοντας 8.400 ευρώ (!!) και να καταθέσουν τα χαρτία τους μέχρι τις 31/10/2005. Με το νομοσχέδιο κωδικοποιείται ο νόμος 2910/2001 και οι μεταγενέστερες τροποποιήσεις του, αλλά αυτός δεν είναι λόγος για να νομιμοποιείται μια αστική κυβέρνη-

ση. Δεν ήταν, δηλαδή, η κωδικοποίηση ο λόγος που οδήγησε στη σύνταξη αυτού του νομοσχέδιου, αλλά μια αικόμα επιδρομή στην τοσέπη των μεταναστών. Κανένα